

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh požehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Tel.: (708) 656 - 1050

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Cicero, IL. 60650

Roč. (Vol.) XVI. — Číslo (No.) 52

Saturday DECEMBER 21, 1991 (Sobota 28. 12. 1991)

Michail Gorbačov (60) odchází po sedmi letech z velmi rušného politického kolbiště zároveň s odstraněním rudého totalitního SSSR. Na rozloučenou pozvedá sklenku vodky, zajede si na dovolenou, ale hodlá se do politiky ještě vrátit.

Rudá a krutá koloniální říše SSSR se o letošních vánocích rozpadla

Moskva — Dne 19. prosince prezident Ruské federace Boris Jelcin vydal dekret, jímž zrušil sovětské ministerstvo zahraničí, ministerstvo vnitra, mezinárodní oddělení KGB a převzal kontrolu nad Kremlem. Sovětské ústřední vládě zbývalo už jen ministerstvo obrany a ministerstvo atomové energie. V též den 19. prosince Jelcin přiletěl na dvoudenní návštěvu do Itálie, od které očekává finanční výpomoc a diplomatické uznání. Udržel zatím jen zahájení debaty v parlamentě o obou svých požadavcích. Na zpáteční cestě do Moskvy se ještě v letadle dověděl, že italský parlament

uzná nové ruské soustátí a poskytně mu slíbený úvěr ve výši 1,2 bilionu dolarů pro obchod s Itálií. Itálie uzná formálně nezávislost Ruska však teprve později, až tak společně učiní 12 členských zemí Evropského společenství. Jakési nepřímé uznání této věci však Itálie projevila tím, že s Jelcinem bylo jednáno jako s hlavou cizího státu. Byl poctěn „ceremonií červeného koberce“, byl přijat v presidentském paláci na Quirinale, kde byla vztyčena ruská vlajka, a kde také „carabinieri“ zahráli ruskou národní hymnu. President Francesco Cossiga udělil Jelcinovi „záslužný kříž italské republiky“, udělovaný pouze hlavám cizích států. Při své rozmluvě s italským ministerským předsedou Giulio Andreottim Jelcin vyjádřil svou hlubokou úctu vůči prezidentu Gorbačovovi, avšak přímo řekl, že svou záslužnou roli dohrál, a že se v Sovětském svazu není možno vrátit do minulosti. Jako první sovětský vládce od roku 1917 odejde Gorbačov v klidu do výslužby. Jelcin také mluvil s významnými italskými podnikateli, mezi nimiž byl v první

řadě Gianni Agnelli, předseda automobilových velkopodnikatelů Fiat. Ve Vatikánu navštívil papeže Jana Pavla II., s nímž mluvil asi hodinu o politické situaci v bývalém Sovětském svazu a o náboženské svobodě v Rusku. Ilja Baramikas, nový předseda Ruské informační kanceláře, však řekl západním dopisovatelům, že politická pozice Borise Jelcina není dosud neochvějná, a že by v Sovětském svazu ještě mohlo dojít k pokusu o jiný státní převrat, třeba už v polovině ledna až Jelcin zruší nynější kontrolu cen životních potřeb. Také prý armáda projevuje značnou nespokojenost. Několik dnů předtím ruský místopředseda Alexandr Ruckoj už veřejně a přísně kritisoval Jelcinův režim zruinovaný a plný intrik. Baramikas řekl, že Gorbačov nominálně stále zůstává prezidentem Sovětského svazu, a jako takový zůstává ve své funkci vrchního velitele sovětské armády až do okamžiku své rezignace. V případě chaosu a nepořádků by také mohl svolat vrchní sovět a vyhlásit stav naléhavé potřeby, čímž by vlastně zákonnou cestou mohl provést státní převrat sám. Proto prý Jelcin nyní podniká vše, co může, aby si mezinárodně posílil svou pozici. Dne 21. prosince se presidenti (Pokračování na str. 3)

Jaroslav Seifert

Píseň novoroční.

Když měsíc už se přesune
přes půlnoc novoroční,
nevzdychej, chlapče po luně
a nový život počni.

Tohle si vždycky říkávám
v té noci čarodějné.
Když začne rok, aeh, jaký klam,
všecko je opět stejné.

A jak jsem žil, tak žiji dál
a předsevzetí zchladne.
Z toho, co jsem si předseval,
nic už mne nenapadne.
Oslika měl jsem vždycky rád,
byl pokorný a chudý,
Ježíškovi šel zadýchat
prokřehlý jeho úd.

Tak hodný chtěl jsem taky být
jak tohle zvíře boží,
jež vodu pije a zná žít
jen z bodláčí a hlozi.

Také jsem letos Kristu dých
na jeho zkrchlé dlaně,
Ježíšek smutně hlavu zdvih
a děl mi zadumaně:

Kdepak jsi, hochu, zase byl,
jak je tvá vůle vratká!
A pak se s hanbou odplížil
od jesli Jezulátka.

Mikoláš Aleš: České jesličky

Děkujeme Ti Ježíšku, za ten nejkrásnější dárek k letošnímu výročí Tvých narozenin: Obrácení Ruska a zánik bolševického SSSR.

**HOJNOST ZDRAVÍ
HLUBOKÉ VÍRY, PEVNÉ NADĚJE**

**A
VYTRVALÉ KŘESŤANSKÉ LÁSKY
S BOŽÍ OCHRANOU A POŽEHNÁNÍM
V CELÉM ROCE L. P. 1992**

*všem našim lidem dobré vůle
všude na světě přejí a vyprošují*

*krajané z chicagského
„Velehradu“*

HLASU NÁRODA

Sloupek informací

**tentokrát trochu radostnější
o všeobecně se zlepšující
politické a hospodářské situaci
v zemi našeho jižního souseda - v Mexiku -
kde se už také konečně mění
i vládní poměr vůči Církvi,
a snad i o slibném budoucím vývoji
vzájemných vztahů
mezi dosud stále ještě rozdělenou
Jižní a Severní Koreou**

Když na začátku našeho století první organizovaní marxisté ještě nezpracovali Leninovými metodami, plánovali různými „lidovými revolucemi“ obchvat světa, v Evropě začali Portugalskem a na americkém kontinentu Mexikem. Portugalsko zachránilo před komunismem nakonec „40 letá osvěcená“ diktatura Salazara, Španělsko pravicově vojenský režim generála Franco, a Mexiko hospodářsky a politicky začali konečně vyvádět ze slepé uličky jeho minulý a dnešní prezident.

Mexiko — Státem řízená ekonomie Mexika, kde se liberální marxisté „v 20. letech“ po prvé pokoušeli zavést marxistický socialismus i s pronásledováním náboženství na americký kontinent, byla tradičně nehybná a v bídném stavu. Proto se Mexiko plným

právem řadilo mezi zaostálé země Třetího světa. Zdá se však, že obrat nastal od roku 1982, za posledních dvou presidentů Miguel de la Madrida a nynějšího Carlose Salinas de Gortari - ten poslední byl zvolen v roce 1988 - kteří jsou oba ekonomové z povolání a nikoliv pouze právníci a velcí demagogičtí řečníci jako jejich předchůdci. Situace se zlepšuje zejména za dnešního prezidenta Salinase. Vybral si totiž za ministry schopné techniky, kteří opravdu chtějí zlepšit ekonomickou situaci země a nejsou jen tlučhuby socialistické ideologie. Institucionální strany revoluce, jako tomu bylo pravidelně v minulých dobách. Zejména je třeba uznat tyto zatím úspěchy, jichž Mexiko dosáhlo za vlády nynějšího prezidenta. V tomto roce 1991 ekonomický vzrůst Mexika,

měřený hrubým národním důchodem, dosáhne výše 4%; inflace klesá ze 150% v roce 1987 na nynějších 16% a stále ještě klesá, takže se čeká, že v roce 1992 bude pouze jednociferná. Mexičané, kteří si dříve ukládali biliony pesos do bezpečí v cizině, začínají nyní tyto své peníze přinášet zpět do Mexika, kde je investují. V posledním desetiletí bylo z Mexika převedeno do ciziny 25 až 30 bilionů pesos, z čehož už asi 10 bilionů pesos se během dvou let zase vrátilo zpět. Jsou to zatím sice jen dohady, ale reální úspěch se dostavil. Také se v Mexiku znatelně zvyšují cizí investice. V prvních šesti měsících roku 1991 přišlo do Mexika 7.3 bilionu dolarů cizího kapitálu, což bylo dvakrát více než v roce 1989, a čeká se, že příliv cizích investic do Mexika bude nyní rychle stoupat.

Ještě na začátku osmdesátých let zemní olej představoval 75% mexického vývozu; nyní — v důsledku rozvoje průmyslu, sektoru služeb a soukromého zemědělství — olej představuje pouze 35% celkového vývozu. Zavedením pořádku ve vybírání daní Mexiko letos dosáhlo vyrovnaný rozpočet, což se nedaří ani četným ekonomicky pokročilým zemím. Konečně je také snižováno zasahování státu do ekonomie. Státem vlastněné průmyslové podniky jsou postupně privatizovány, mexická ekonomie je stále více otevírána cizímu obchodu a vedou se úspěšná jednání o zlepšení podmínek pro splácení zahraničního dluhu v rámci plánu US

tajemníka financí Nicholase Bradyho. Tento dluh představoval ještě v roce 1986 76% celkového hrubého národního důchodu; dnes už jen pouhých 38%. Počet státem kontrolovaných podniků klesl z 1,155 v roce 1982 na nynějších 250. Polovina z 18 státem vlastněných bank už byla privatizována a zbývající polovina bude prodána do soukromých rukou v příštím roce 1992. Mexický stát právě prodal do soukromých rukou také tři obrovské ocelářské společnosti. Nyní byl ještě mexickému kongresu předložen ke schválení doplněk ústavy, kterým se i cizincům dovoluje vlastnit v Mexiku zemědělské pozemky. Tato pozemková reforma přispěje určitě k obrození mexického zemědělství. V roce 1910 mexická revoluce rozkázala kolektivizaci zemědělské půdy přesně podle Marxových teorií. Celní poplatky a jiné obchodní zábrany byly nedávno drasticky sníženy. Dnešní Mexiko už také smluvně ut-

nání o praktickém provedení této dohody se právě vedou. Nedávno Mexiko podepsalo smlouvu o volném obchodu s republikou Čili a také se o téže věci vedou jednání s Kolumbií a s Venezuelou.

Mexický prezident Salinas de Gortari usiluje cílevědomě a trpělivě o přechod celé bývalé státně plánované ekonomie v tržní, i když si je vědom, že to snadné není. Toto je například vidět i v Brazílii, kde inflace dosud dosahuje výše 300 až 400 procent, ačkoliv její dnešní vláda také všemožně usiluje o zlepšení brazilské, po léta stále plánované ekonomie. Odborníci říkají, že půjde-li v Mexiku vše dobře, bude-li mít nadále dobré vedení a „trochu štěstí“, za několik let, kdy bude mít na 100 milionů obyvatel, ekonomický vzrůst tam může dosáhnout 5 až 6% ročně. Mexičané pak už nebudou muset přecházet za prací ilegálně do Spojených států, protože budou mít dostatek dobře placených míst doma ve své zemi.

Nakonec snad dojde po 81 letech i k historickému smíření mezi oficiálně bezbožeckou vládou Mexika a katolickou církví, k níž se - sice jen matkově - hlásí přes 90% mexického obyvatelstva.

Na žádost prezidenta Salinas de Gortari vládnoucí Institucionální strana revoluce předložila mexickému kongresu také návrh zákona na normalizaci vztahů státu vůči katolické církvi; velká většina mexického obyvatelstva se totiž hlásí ke katolickému náboženství. Mexická ústava, sepsaná po revoluci v roce 1917 (při které zahynulo asi milion lidí), nedovolovala církvi vlastnit žádný majetek, dokonce ani ne kostely. Kněží se nesměli účastnit voleb, tím méně zastávat politické funkce a také nesměli veřejně nosit ani holárek — a tím samozřejmě ani řeholní hábit. Tento návrh schválila letošního 18. prosince mexická poslanecká sněmovna; schválení senátem se očekává v blízké

budoucnosti. Například náboženská společenství budou moci vlastnit majetek, který si v budoucnu získají; kněží se budou moci zúčastnit voleb a činnosti náboženských společenství nebude už podrobena žádné vládní kontrole. Církev také bude moci otevřít své vlastní školy. Později také budou obnoveny diplomatické vztahy s Vatikánem, přerušené už v roce 1861. President Carlos Salinas de Gortari už v roce 1990, po druhé návštěvě papeže Jana Pavla II. v Mexiku, poslal do Vatikánu svého osobního diplomatického zástupce. Tak bude postupně odstraněn i starý antiklerikalismus mexické vlády a mexických světských struktur proti katolické církvi.

Nakonec začíná konečně vycházet slunce vzájemného porozumění i nad rozdělenou Korej.

Seul — Dne 13. prosince ministři předsedové obou Korej podepsali v Seulu smlouvu o skončení formálního stavu nepřátelství a o vzájemném smíření a neútočení. Dne 26. prosince pak v Pamunjonu v Severní Korei delegace obou Korej se sešly na schůzi, na které se Severní Korea zavázala, že podepíše a provede smlouvu o mezinárodní inspekci svých tajných jaderných ústedí, a že také podepíše mezinárodní smlouvu o nerozšiřování jaderných zbraní. Spojené státy se domnívají, že dnešní Severní Korea by byla schopna vyrobit atomovou bombu do roka a považují severokorejský jaderný program za nejvážnější ohrožení míru a stability na Dálném východě. Jižní Korea oznámila právě před týdnem, že Spojené státy už nemají na území Jižní Korey žádné jaderné zbraně.

Jihokorejská politická i ekonomická odborníci se domnívají, že Severní Korei nic jiného nezbyvalo. Severní Korea a její obyvatelstvo totiž stále setrvávají ve „ztrnulém stavu“, v jakém se severokorejské hospodářství

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

VELEHRAD, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st (CICERO, IL. 60650)

Telefon: (708) 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave, Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US Per Year \$30

To Canada Per Year US \$33

Overseas Per Year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1014, Chicago, IL. 60602

(312) 263-6060

Kedakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

DECEMBER 28, 1991 — Vol. XVI, No. 52

**V případě potřeby léčení, ošetření a náhrady
Vašeho chrupu rádi Vám poskytneme naše služby:**

Dr. A. JUHASZ

general dentistry

7034 W. Cermak Road, Berwyn, IL.

**Dvadesát roků zkušenosti v kompletnom
zubnom ošetrovaní.**

**Výhodné ordinace hodiny od Po. do So.
- podľa dohody.**

(708) 749-1844

vořilo spolu s USA a s Kanadou „volnou obchodní zónu“ jed-

octlo v padesátých letech. Jsou zaostali jak v myšlenkovém oboru, tak i v ekonomii. Severokorejci stále žijí v klamu a podvodu stalinické doby neboli v mentalitě studené války, jako by museli být stále připraveni na přepadení ze strany kapitalistických zemí. V průmyslovém a ekonomickém sektoru je Severní Korea rovněž zaostalá, neboť zůstala na úrovni, kterou měla po skončení Korejské války. Všechny ostatní sektory její ekonomie musely ustoupit před požadavky „vojenského-průmyslového komplexu“, kterému Severokorejci musejí otročit až dosud. I dnes tento komplex pohltí celou čtvrtinu severokorejského hrubého národního důchodu. Od dob Stalina Severní Korea a ostatní komunistické země usilovaly o to, aby se ve vojenské síle vyrovnaly kapitalistickému západu a tomuto cíli bylo všechno obětováno. Ještě nedávno se Severní Korea vychloubovala, že sice civilní sektory její ekonomie jsou v hlubokém úpadku, že však ve vojenském oboru je daleko silnější než Jižní Korea. Zatím co dnes Jižní Korea prožívá velký ekonomický rozmach, hospodářství Severní Korey visí nad propastí a její situace se horší den se dnem. Severokorejské továrny pracují pouze na 45% své kapacity; chybějí jim pohonné látky a suroviny. Moskva si nechá vše zaplatit v cizích tvrdých měnách a „nestačí s dechem“. Zahraniční dluh Severní Korey přesahuje 7 bilionů dolarů. Podle odhadu jednoho jihokorejského ekonomického odborníka Severní Korea by potřebovala asi 200 bilionů dolarů pouze na to, aby mohla zmodernizovat své silnice a železnice a postavit nové továrny, které by vyráběly zboží, schopné soutěžení na cizích trzích. Vláda diktátora Kim Il-Sunga, zatvrzelého stalinisty, si uvědomila, že takovou pomoc může očekávat jen tehdy, ztěkne-li se všech agresivních úmyslů a nadobro skončí vojenskou konfrontací s Jižní Koreou. Bude muset zastavit své úsilí o produkci jaderných zbraní a zároveň drasticky snížit stav svých konvencionálních vojenských sil. Severní Korei nic jiného nezbyvá. Někteří jihokorejští politikové dokonce říkají, že obě země asi také nakonec nebudou spolu jednat jako rovný s rovným; bude to prý spíše něco podobného jako mezi Západním a Východním Německem. Až 79-letý Kim Il-Sung zavře oči a odejde do komunistické Walhally, mezi oběma Koreami prý může dojít jednoduše k „sjednocení pomocí absorbe“.

Rudá a krutá koloniální říše SSSR se o letošních vánocích rozpadla

(Pokračování ze str. 1)

Jedenácti sovětských republik sešli v Alma Ata, hlavním městě Kazachstánu na vrcholné konferenci; Gorbačov na tuto schůzi nebyl pozván. Jelcin tam přiletěl z Bruselu, kde se setkal s autoritami smlouvy NATO; přitom požádal o budoucí členství Ruské federace v této organizaci. Britský tajemník zahraničí Douglas Hurd mu však řekl, že NATO se nebudě šířit směrem na východ, a že v každém případě členství Moskvy u NATO je ještě velmi vzdálené.

V Bruselu se už 20. prosince sešli ministři zahraničí 16 členských zemí NATO na schůzi s delegáty tří baltských zemí, Sovětského svazu, Maďarska, Československa, Polska, Rumunska a Bulharska.

V týž den 21. prosince identitu 11 bývalých sovětských republik podepsali „historický pakt“, kterým byla skončena existence Sovětského svazu a byl utvořen „Commonwealth nezávislých států“. Kromě baltských zemí také Gruzie se dosud nestala členskou zemí tohoto „commonwealthu“. Tuto smlouvu ještě budou muset schválit parlamenty jednotlivých členských zemí. V tomto novém soustátí bude Ruská

federace zastávat nejvýznamnější místo, ačkoliv všechny členské země si jsou podle této smlouvy rovné. Rusko bude mít první místo k vůli své rozloze, počtu obyvatel a zdaleka největšímu ekonomickému bohatství. Rusko také převezme trvalé členství v Bezpečnostní radě OSN, které dosud příslušelo Sovětskému svazu. Ruská trikolora bude od 1. ledna 1991 vlát nad Kremlem. Gorbačov prý právě připravuje text své rezignace, který přednese na televizi pravděpodobně o našich vánocích. Háček je ale v tom, že v podepsané smlouvě byla zatím vyslovena jenom základní proměna SSSR v commonwealth, ale nejsou dosud stanoveny žádné konkrétní záležitosti, o kterých se teprve má vyjednávat, jako jsou například: společná ekonomická politika, diplomatická zastoupení v cizině, otázka občanství, společná národní obrana a kontrola jaderných zbraní. Zatímtním ministrem obrany commonwealthu se stal bývalý sovětský ministr obrany Jevgeny Šapošnikov.

Republika Gruzie, která se dosud nepřipojila ke commonwealthu, byla už letos v září a v říjnu dějištěm politického násilí. Nyní od 22. prosince tam

došlo v hlavním městě Tbilisi ke srážkám presidentské gardy se vzbouřenou armádou; obě strany střídaly z automatických zbraní a z děl. Přitom bylo zabito 34 lidí a 250 jich bylo zraněno. Politická opozice totiž požaduje odstoupení v květnu zvoleného prezidenta Zviada Gamsakhurdia, kterému je vytýkáno, že vládne příliš diktátorsky a dosud nezavedl žádné demokratické reformy.

V týž den 22. prosince v Moskvě a v Petrohradě demonstrovali komunisté tvrdé linky proti změně názvu Sovětského svazu. Demonstranti nosili sovětské rudé prapory, obrazy Lenina a Stalina a požadovali odstoupení prezidenta Jelcina a obnovení ústřední sovětské vlády. Gorbačov oznámil, že brzy bude rezignovat, ale že chce dále zastávat nějakou „politickou a sociální roli“ v zemi.

V týž den US letadla s nákladem brambor, masa a potravinových konserv, zbylých z války v Perském zálivu, přiletěla z Itálie do Moskvy. Dobrovolníci z US velvyslanectví pomáhali rozdělovat přivezené zásoby do ústředí pro děti, do nemocnic a mezi starší lidi.

Dne 23. prosince Gorbačov a Jelcin spolu jednali v Kremli celých šest hodin o budoucnosti sovětského jaderného arsenálu, který podle odhadů obsahuje 27 až 30 tisíc nukleárních náloží. Podle paktu z Alma Ata jediné Jelcin má mít sám vrchní

rozhodčí autoritu nad těmito zbraněmi, avšak pro jejich použití by musel dostat souhlas od všech čtyř republik, na jejichž území jsou uskladněny, to jest od Ruska, Ukrajiny, Bělorusí a Kazachstánu. Potom Gorbačov řekl zahraničním dopisovatelům, že nebude v opozici proti utvořenému commonwealthu, avšak pesimisticky dodal, že podle jeho mínění toto nové zřízení v budoucnu neobstojí. Jeho utvoření je prý protiústavní a pouze „Nejvyšší sovět“ by mohl rozhodnout o rozpuštění Sovětského svazu. Stěžoval si, že Jelcin jej ponižil, jeho způsob jednání prý není demokratický ani právně odpovědný. Jelcin sám prý nechce být zodpovědný před nikým a nikomu.

Prezident Bush hodlá po vánocích udělit Ruské federaci diplomatické uznání jako svrchované země. Prý se k tomu rozhodl po telefonické rozmluvě s Jelcinem i s Gorbačovem, a po rozhovoru se státním tajemníkem Bakerem a se svým poradcem ve věcech národní bezpečnosti Brentem Scowcroftem. Také ještě chce o celé této věci předem jednat se západními spojenci USA. Pouze Rusko však prý obdrží od Spojených států vysoký status, kterému se dříve těšil Sovětský svaz. Přímé diplomatické vztahy budou pak také zavedeny s Ukrajinou, Bělorusí, Kazachstánem a Kirgizií, ne však s ostatními republikami.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

EUROPE 1991

June - September

Frankfurt Daily \$426.00

Munich \$426.00

Paris \$489.00

Vienna \$679.00

TAX and SECURITY - \$26.00

Fri, Sat, Sun - \$25.00

Min 7 Days - Max 90 Days

21 Day Advance Purchase

Hawaii: okružní letenka jen mezi

Sept. 17 - Dec. 29 — \$399.

Okružní cesta se 7-denním pobytem v prvotřídním

hotelu \$698.

Letecké společnosti si vyhrazují právo změny.

XXXXXX

Návštěvy z Československa do USA

rychle a spolehlivě.

XXXXXX

Všechny doklady vystavené naší kanceláří

jsou notářsky ověřené.

XXXXXX

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů,

aut. pojištění, překlady.

Pro bližší informace u tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (708) 482 - 8515 kancelář

or (708) 354 - 7707 večer domů

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

41. REPRESENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu večer

1. února 1992

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON
CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1992

Účastní vystoupení Besedy Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ UBOJ

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotovost)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$65.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úředovně ČSNRA

☎ 656 - 1117 - úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

NA NOVÝ ROK

Slavnost
PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii — za Matku Spasitele lidského pokolení. — Prosíme, dej nám v ní poznat i naši mocnou příměluvyni, — neboť skrze ni jsme přijali původce života, — tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTÉ KNIHY MOJZISOVY (Nm 6, 22-27)

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi a jeho synům toto: Tak budete žehnat izraelské syny; budete jim říkat: 'Požehnejte Hospodina a ochraňuj tě! At' Hospodin rozšíří tobě svou tvář a je ti milostivý! At' Hospodin porvede k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!'”

Budou vzývat mé jméno nad izraelskými syny a já je požehnám.”

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANUM
(Gal 4, 4-7)

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: „Abba, Otče!” Už tedy nejste otroci, nýbrž syny, a jakožto syn také dědíte skrze Boha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 16-21)

Pastýři přispěchali do Betléma a našli Marii a Josefa se dítětem položeným do jesli. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, zasmáli nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v myslích zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřadu, byl nazván jménem Ježíš, které mu dal anděl dříve, než jej matka porodila.

Otec Jiří Novotný S.J.

Oktáv narození Páně Slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. ledna 1992

1. čtení: Nm 6, 22-27

Aronské požehnání

Pravověrní Židé mají tak velikou úctu k jménu Božímu, že slovo Jahve při čtení bible nikdy nevyslovují. Nejprve je nahradili titulem Adonaj. „Pán“, a teď ani to nechtějí číst. Nýbrž na těch místech říkají prostě Haššem. „To Jméno“. Jméno Jahve mohlo být vyslovováno jen od kněze, když žehnal národu těmi slovy, které nacházíme v dnešním čtení. „At' vám Jahve požehná a ochraňuje vás! At' vám Jahve ukáže svou jasnou tvář a je vám milostiv! At' Jahve obrátí k vám svou tvář a dopřeje vám pokoje!”

Jméno Hospodinovo mělo velikou sílu a nesmělo se ho zneužívat at' již křivou přísahou nebo jinak, a pro sílu toho jména se jej mohlo používat jen při požehnání, aby tím jeho moc sestoupila na syny Izraelovy. V Novém zákoně bylo jméno Jahve nahrazeno jménem Ježíš a v jeho síle apoštolé uzdravovali nemocné a vymítali zlé duchy. Hlavní pak bylo, že v tom jméně se nám všem dostalo spásy. „Není pod nebesy jiného jména, zjeveného lidem, jímž by se nám dostalo spásy.”

V souvislosti s dnešním svátkem Panny Marie můžeme říci, že právě jí Bůh nejvíce požehnal, že ji nejlépe ochraňoval, že jí byl milostiv a že jí udělil pokoj. A právě Pannou Marií toto starozákonní požehnání se přeneslo na věřící Nového zákona, když v jejím Synu se jméno Boží velebí po celém světě.

2. čtení: Gal. 4, 4-7

Bůh poslal svého Syna,
narozeného z ženy.

Svatému Pavlovi se často vyčítá, že prakticky nemluví o Ježíši historickém, nýbrž že zavedl v prvotní církvi úctu ke Kristu, v něhož nutno věřit, aby se dosáhlo spásy. Tak tito teologové staví proti sobě živého Ježíše evangelia a Krista, předmět víry, nejprve apoštolů a pak celé církve, který jakoby s živoucím Pánem Ježíšem neměl nic společného. Pravda, Kristus je spíše mesiášský titul, kdežto Ježíš je jméno vlastní. Z našeho úryvku však vidíme, že se v tomto směru svatému Pavlovi křivdí. Pro něho Syn Boží je totožný s tím, který se v čase a v místě narodil z ženy, který přišel na svět v době Augustově a jehož porodila Panna Maria v Betlémě. Podle Pavla ovšem toto lidské narození má velký význam pro všechny lidi.

Společenství krve mezi synem Božím a syny lidskými má za následek, že všem se dostává synovství Božího, že všichni mají úděl na životě Božím, i když pochopitelně méně

dokonalým způsobem než je tomu u Syna, druhé osoby Nejsvětější Trojice. On se narodil z ženy, narodil se pod Starým zákonem, kterému chtěl podléhat a který chtěl zachovávat jako všichni současníci, aby všechny lidi vykoupil. Takové synovství Boží se získává a prožívá v Duchu svatém, kterého nám zde ponechal pro celou dobu existence církve. Tento Duch, záruka věčné spásy, záruka společenství na životě Božím, nám dává právo nazývat ho svým Otcem a volat k němu Abba, Otče. Tím ovšem dostáváme také právo na dědictví v království Božím, kterého se nám dostává ne jako žebrácké almužny, nýbrž synovským právem.

Evangelium: Lk 2, 10-21

Dali mu jméno Ježíš

Kolem narození Páně se děly divné věci. Pastýřům bylo zvěstováno andělským poselstvím. V Betlémě se ještě dodnes ukazuje jak jeskyně narození, tak opodál i pole pastýřů, kde oni hlídali svá stáda a kde se jim dostalo té podivné noviny. Žádný div, že na Matku Boží toto všechno dělalo nezapomenutelný dojem, že spolu se Zvěstováním, uchovávala všechny ty události ve svém srdci a od ní se to pak dověděli evangelisté a po nich pak i my.

I jméno Ježíš bylo uděleno Kristu Pánu zázračným způsobem. Anděl nejenže věděl, že se narodí chlapec, a ne děvče, nýbrž vyžadoval, jak si to Bůh přál, aby mu bylo dáno jméno Ježíš. Toto jméno není jakékoliv, protože znamená Spasitel a tím již samo naznačovalo úkol, který byl Kristu Pánu předurčen, dřív než se narodil. Všimněme si, že mu nedávají jméno Mesiáš, že mu nedávají jméno královské, že se tedy nejedná především o mesiášského krále, jako Židé pro sebe netrpělivě čekali, nýbrž o spasitele, kterého chtěl Bůh poslat všemu lidstvu, aby je vykoupil z hříchu. Králů a panovníků bylo na světě mnoho a byli mezi nimi i lidé spravedliví, kteří se zasloužili o dobro svých poddaných, ale ani jeden z nich nebyl schopen osvobodit lidi od tíhy zla duchovního, to jediné bylo dáno tomu, koho Bůh k tomu účelu na svět poslal.

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1992

přeje

Svec & Sons FUNERAL HOME

6227 W. Cermak Rd., Berwyn, IL 60402

Phone 424-2050

„ČESKOSLOVENSKÁ PŮLHODINKA”

řídí

JERRY JIRÁK

každou středu a čtvrtek od 8:05 P.M.
na radiové stanici WCEV 1450 AM.

HAPPY NEW YEAR

From

JEDLICKA AWNING Co.

6049 26th ST.

CICERO, IL.

☎ (708) 863-0019

CANVAS - ALUMINUM
Awnings & Canopies

Call me and Compare
insurance offers
HOME
AUTO/BOAT
BUSINESS
LIFE/RETIREMENT
AND FINANCE
Leave it The
Good Hands People

JIRÍ ŠEBESTA
WINDSOR OFFICE PLAZA
210 WEST 22nd, SUITE 114
OAK BROOK, IL 60521
Off. Ph. 708/572-2222
Fax 708/572-2240

Allstate®

Allstate Insurance Company
Allstate Life Insurance Company
Sears Consumer Financial
Corporation and Subsidiaries

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Na první pohled se Ferdinand Peroutka může jevit jako člověk ahistorický, plně soustředěný na aktuální problémy dneška. Sám ostatně o sobě (a o své generaci) napsal: „Byli jsme tak zcela naplněni tím, co bylo možno vidět a hmatat, že jsme byli chladní k tomu, o čem bylo možno jen číst: tak k Husovi, k Žižkově, k celé historii. Snad to byla chyba, ale bylo tomu tak.“ A přece - historickým problémům je z velké části věnována série jeho provokativních úvah z roku 1922 *Jací jsme* (knížně vydána roku 1924) a historická tematika se poměrně často vyskytuje i na stránkách *Přítomnosti*. Vysvětlení tohoto zdánlivého protimluvu je velmi prosté.

STRŽENÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU na Staroměstském náměstí v Praze - 4. listopadu 1918 Foto ČTK

Peroutka se opravdu příliš nezabýval minulostí jako takovou, tu přenechával historikům, stranou ovšem nemohl zůstat tam, kde skutečně bylo co „vidět a hmatat“, tam, kde historie zasahovala do současnosti. K tomu mu popěvratová doba poskytovala množství příležitostí a jeho postřehy neztratily svou inspirativnost ani po takřka sedmdesáti letech.

Na počátku třetího desetiletí našeho věku bylo v Čechách heslem dne „odrakoušování“, jemuž se národ oddal jako obvykle pohodlným způsobem lidových veselí - bouráním pomníků, přejmenováním ulic a radikálním spíláním poraženému nepříteli, od něhož již nehrozilo žádné nebezpečí. A to vše se dalo ve znamení odkazu našich slavných dějin. Češi se opět stali národem husitů, legionářská anabáze smýšlela haubou porážky na Bílé Hoře a pozemková reforma odčinila pobělohorské konfiskace. Mírou

vlastenectví se v pojetí tehdejší žurnalistiky stávala intenzita útoků proti sesazené dynastii a katolické církvi. Třistaletá poroba, pobělohorská protireformace, zločinná a degenerovaná Habsburkové, černošlutá hydra - to byly pojmy, které patřily k nejfrekventovanějším při vytváření sebeuspokojivé fikce o permanentním českém odboji proti Vídni. Patříčně zjednodušená interpretace Masarykovy teze o reformacím a humanistickém odkazu našich dějin pak této demagogii dodávala zdánlivě filozofického závoje. Nebylo to vlastně nic zvláštního. Český nacionalismus si od 19. století pomáhal berličkou historismu a od 19. století proti takovému přejatému kultu minulosti

bystřejší hlavy protestovaly. V tomto smyslu Peroutka navazuje na své velké žurnalistické předchůdce Karla Havlíčka Borovského a Jana Nerudu, na okruh České moderny atd. Ovšem v podmínkách samostatného státu už tyto obrozené postoje nejenom působily směšně, ale mohly i sehrát negativní roli: laciným sebeuspokojením zastíraly smysl pro realitu, soustředěním pozornosti na fiktivní protivníky zakrývaly skutečná nebezpečí (např. boj proti klerikalismu místo odporu moderním protidemokratickým hnutím - bolševismu a fašismu), oficiální zážení národní tradice jen na odkaz Tábora hrozilo oddělit novému státu celé vrstvy obyvatelstva. V neposlední řadě pak tento autoritativní

výklad omezoval i vědecké zkoumání minulosti, které se v případě zpochybnění některého z národních dogmat stávalo terčem žurnalistických útoků. Tyto jevy už Peroutka „chladným“ nenechal.

Postavil se za prof. Pekaře, na jehož netradiční názory o husitství a baroku měla „vlastenecká“ žurnalistika zvláště spádeno. Peroutka v tomto případě stál jednoznačně na stanovisku obrany svobody vědeckého bádání: „Pekař je v situaci vědce, na kterého útočí politikové a politizující historikové: proto se domníváme, že zasluhuje sympatie.“ Jako pragmatik a realista se samozřejmě na Pekařovu stranu postavil i v jeho sporu s TGM „o smysl českých dějin“. Na adresu svých protivníků přitom jen lapidárně poznamenal: „horší se na mne z toho důvodu, že se domnívám, jakoby v historii šlo o historická fakta. Vskutku, domnívám se.“ V obdobném duchu se vyslovil i pro přetvoření svatováclavské tradice jako tradice státotvorné, na rozdíl od destruktivní busitské revoluce, realisticky přitom upozornil na Slovensko, kde může čerpat k sv. Václavu nahradit uherský kult sv. Štěpána.

Útoky proti vlasteneckému pokrokářství („Jest to české species zakládající se na historických vzpomínkách. Ze všeho nejlépe pamatuje si Bilou Horu a lichtenštejnské dragouny. K ostatním myšlenkám a otázkám nemá již poměr tak jasný.“) Peroutkova polemika s plným historismem nekončila. Přes proklamovaný „chlad“ k historii učinil Peroutka mnohem více pro

její prospěch, pokusil se navrátit ji v národním životě to místo, které ji skutečně náleží a vedl své čtenáře k opravdovému, ne ideologizovanému, historickému myšlení. To, jak známo, spočívá na vědomí kontinuity jednotlivých epoch. A právě v tomto smyslu je důležitá Peroutkova věta: „Slavnostními řečníky zdůrazňovaná okolnost, že jsme dětmi Žižkovými, je čímsi naprosto bezvýznamným proti závažné a senační okolnosti, že jsme děti spořádaných občanů z dob vlády Františka Josefa.“ Peroutka prokázal, že má mnohem více historického smyslu, než jeho protivníci šermující historickými reminiscencemi při každé příležitosti.

A zde spočívá i jeho aktuálnost. Kdyby mu bylo dopřáno žít v naší době, zřejmě by napsal: „Slavnostními řečníky zdůrazňovaná okolnost, že jsme demokracickým národem Tomáše G. Masaryka, je čímsi naprosto bezvýznamným proti závažné a senační okolnosti, že jsme...“

Skutečný historismus nemůže být ničím jiným než opravdovým a nepředpojatým poznáním historického východiska dneška a takovým byl i „antihistorický“ historismus Ferdinanda Peroutky.

JIRÍ RAK

PhDr. JIRÍ RAK (1947) absolvoval obor archivnictví - dějepis na FF UK, historik. Pracuje na Fakultě sociálních věd UK, zabývá se problematikou moderního historického vědomí.

Bůh, v kterého nevěřím

Nikdy nebudu věřit v Boha, který by nestál o člověka a neměl v něm zálibu, v Boha, který by si přál, abych se ho bál, a který by číhal na člověka, jak ho „nachytat“ při hříchu, v Boha, který by vyžadoval, abychom každou zkoušku složili jen na výbornou,

v Boha, který by hrozbou ohně stíhal každou lidskou radost,

v Boha neschopného pochopit, že děti se někdy zatoulají, a že zapomínají,

v Boha, který by nenabízel nové setkání tomu, kdo ho opustil,

v Boha, který by neměl pro každého člověka zvláštní, osobní a jen jemu určené slovo,

v Boha, který by překážel člověku růst, měnit sebe a svět k lepšímu,

v Boha, který by odsuzoval hmotu,

v Boha, který by odsuzoval sexualitu,

v Boha, který by nebyl láska a nedovedl proměnit v lásku všechno čeho se dotkne,

v Boha, který by navždy zničil tělo, místo aby je vzkřísil,

v Boha, který by se staral o duše, a ne o lidi,

v Boha, kterého by se nemuseli bát bohatí, před jejichž dveřmi je bída a hlad,

v Boha, který by si liboval v bolestí,

v Bohu lidí, kteří si myslí, že milují Boha, když nemilují nikoho,

v Bohu lidí, kteří si nikdy nezašpiní ruce a nic neriskují,

v Bohu, který by ve jménu naděje na věčný život bránil usilí o přetváření světa,

v Bohu - kazatelů, kteří mají hotovou odpověď na všechny otázky,

v Bohu, který by byl monopolem jen jedné církve, rasy či kultury,

v Bohu, který by nebyl přítomen všude, kde se lidé milují,

v Bohu, kterého by bylo možné potkat jen v kostele,

v Bohu - naivního stařečka, kterého může využívat dle libosti,

v Bohu, kterého by mohli pochopit jen lidé moudří a zralí,

v Bohu bez tajemství,

v Bohu, v kterého bych nemohl doufat proti vši naději.

Ano, můj Bůh je ten jiný Bůh.

Kardinál Maximos IV.

Učitelé jsou titíž

Pražský arcibiskup kritický

„Lidé, kteří dnes vedou Československo, jsou věřejší komunisté, kteří se přelakovali barvami demokracie“, řekl pražský arcibiskup Miloslav Vlk při setkání se studenty římské univerzity La Sapienza. „Učitelé na našich školách jsou titíž, kteří před dvěma lety vštěpovali našim dětem dogmata komunismu. S lidmi starého režimu chceme budovat novou společnost a novou kulturu a vstoupit do Evropy“, prohlásil arcibiskup, který je v Římě na vatikánském synodu biskupem o Evropě. K situaci římskokatolické církve uvedl, že v Praze se k ní hlásí jen 29 procent obyvatel. „Zázrak je už to, že jsme odolali, že jsme přežili, což mohu říci i za svou osobu“, konstatoval pražský arcibiskup. (čst)

PŘEKLADAM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Píše na adresu:

I.O.KOVAR

P.O.Box 313

RIVERSIDE, IL. 60546

nebo volejte:

☎(708) 442-7115

Nová krajanská restaurace „u Rašků“ v Bensenville, IL.

Najíte se u Janičky jako doma u maminky.

- Pečená kachna
- Vepřové
- Uzené
- Rizky
- Knedlíky, zeli, saukraut

Otevřeno 7 dní v týdnu - DJ v patek a v sobotu do 2.00 AM.

10% sleva pro seniory

GOLDEN PRAGUE

Dříve Bayberry's

118 E. Green Street, Bensenville

(708) 766-5454 nebo 766-5455

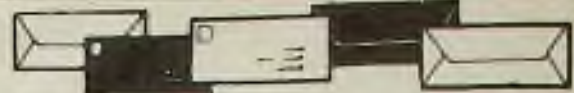
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAR ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

(708) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

DOPISY našich čtenářů

**Imphal, Manipur
India**

Draží přátelé a krajané. Píši Vám zase nějakou maličkost o naší práci zde v Manipuru. Rozloučil jsem se se svou misíjí v Senapati, kde jsem strávil 14let a předal jsem to mladším silám, teď ve městě Imphal mám však ještě více práce a sleduji celou oblast. Před 40 lety celý Imphal měl jenom jednu farnost. Teď je jich 39 ve městě a v horách mezi kmeny Naga.

Právě minulý měsíc jsme založili novou farnost v Awan-khul, kde necháváme jednoho kněze s novou prací a už se zase mluví o rozdělení jiných farností. To vždycky znamená více dětí, více starostí, více práce ale také potěšení, že církev svatá roste, sílí a rozšiřuje mezi lidmi Kristovu radostnou zvěst.

Abych oživil náboženská a společenská shromáždění, uveřejnil jsem už třetí výtisk písní na čtyři hlasy (515 písní) v angličtině. Tento výtisk má 25.000 kopií. Naši zde zpívají s radostí a rádi. A tak jim dávám co můžu, abych je potěšil a posílil.

Děkuji vám za všechno co

nám dáváte. Každá farnost má své vesnice rostroušené po horách, nebo po rovině. Každá má svůj kostelíček a farní budovu někdy pěknou, nebo méně pěknou, a budují kapličky v každé vesnici. Každá má internát pro chlapce a také internát pro děvčata. Ty jsou řízené sestřičkami, které pocházejí většinou z Jižní Indie, ale také už je jich řada domorodých z Manipuru.

Vaše peněžní pomoc, nebo jiná, at' už ji posíláte sem nebo do jiných středisek, je pro nás důkaz Boží prozřetelnosti, kterou cítíme v naší práci.

A co bych vám řekl jako mis-ionář? Držte se své víry, kterou jste většinou zdědili zadarmo. To je poklad pro životní spokojenost. Všichni, zde na misíjích a vy ve vlasti, potřebujeme Pána Boha. Když máme důvěru v Něho a snažíme se být opravdu věrnými křesťany - i když to stojí obětí - najdeme Ho a najdeme pokoj v srdci, oporu a štěstí v celém životě. Bez Něho nic neobstojí, protože vše je proměnlivé a jen Pravda Páně trvá na věky.

Modlím se za vás a za vaše drahé, a vy se modlete za vlastní

za nás zde i za celý svět, aby se upevnilo opravdové Boží Království i zde na světě. Díky ještě jednou za všechno, co pro nás děláte a s pozdravem

Vám oddaný v Srdci Páně
Fr. John Med, SDB

Praha

Carissime!

Posílám Vám průvodní dopis (kopii) žádosti zaslané komisi pro lidská práva OSN v Ženevě. Případ kněze a vědeckého pracovníka Přemysla Coufala (ing. CSc) budí u nás stále zájem a bohužel všechny snahy, aby causa „Coufal“ byla objasněna a oznámení pachatelé bestialní vraždy, byly marné a Generální prokuratura Slovenské republiky v Bratislavě utahuje nadále organizátory a vrahy kněží z 80tých let. P. Přemysl Coufal je jedna z obětí pronásledování katol. církve z těch let.

Srdčně Vás pozdravuji, přeji současně milostiplné vánoční svátky a hodně zdraví a Boží pomoci v r. 1992. - Děkuji za uveřejnění článku o P. Františku Ferdovi, mém příteli a spoluvězni. V Kristu Pánu oddaný Vás

Th.Dr. Ladislav Brabec
Mazancova č. 3055
143 00 Praha 4

V Praze 26. 11. 91

**UNITED NATIONAL
OF FICE**

Centre of Human Rights
Palais des Nations
1211 Geneve 10
Switzerland - Švýcarsko

Věc: Žádost o soudní přezkoumání případu vraždy ing. Přemysla Coufala, SCc. vědeckého pracovníka + 23. 2. 1981 v Bratislavě, ČSFR - Slovenská republika.

Žádost podávají členové Československé strany lidové v Praze 5, Zborovská ul. č. 29/ PSČ 150 00/.

Inf. Přemysl Coufal, CSc byl české národnosti z Moravy, narodil se 9. ledna 1932 v Prostějově a do svých 19 let žil v obci Hrubčice u Prostějova, kde byl jeho otec učitelem a později ředitelem školy. Po maturitě se věnoval vědecké práci a publikoval i knihy z oboru lesnictví a stavitelství. Znal mnoho řečí a rád cestoval. Tajně bez povolení komunistického státu studoval i teologii a 1973 byl tajně vysvěcen na kněze v řádu sv. Benedikta. Po návratu z ciziny byl na hranicích 20. září 1980 zatčen tajnou policií StB, vyslýchán a pak propuštěn. Byl mu byl prohlédán. To se pak opakovalo ve dne i v noci stále častěji, i když chodil do zaměstnání. Dne 24. února 1981 nepřišel do práce a když byl byt otevřen, byl P. Coufal nalezen v krvi na zemi mrtv se stopami bestialního mučení.

Popis mučení a smrti podle sdělení svědků, kteří jej našli, byl uveřejněn v článku „Byla to sebevražda?“, v časopise Respekt č. 4 v roce 1990 spolu s marnými snahami, aby byla vražda vyšetřena. Generální prokuratura v Bratislavě, SR žádosti rodičů a jiných osob o vyšetřování případu zamítla a vysvětlovala sebevraždou. (Kopie článku v Respektu č. 4/90 je v příloze č. 1 spolu s anglickým překladem).

V r. 1990 až 1991 žádala řada osob, zvláště kněží, různé osobnosti a úřady ČSFR, aby byl případ objasněn a vražedné oznámení veřejnosti. Na žádost skupiny kněží odeslanou na GP SR k 10. výročí smrti P. Coufala

odpověděla tato, že vyšetřování bylo znovu zahájeno a již se blíží k závěru (Kopie dopisu GP SR z 15. 2. 1991 zn. Gv 5/90-70 je v příloze č. 2)

Když nadále GP SR neobjasnila případ „Coufal“ a držela nadále ochrannou ruku nad pachateli a organizátory vraždy, napsala trápící matka Zdeňka Coufalová otevřený dopis prezidentu republiky ČSFR, aby se vahou své osobnosti postaral o objasnění smrti jejího syna. Pokud se tak nestalo slíbila, že se obrátí s žádostí na papeže Jana Pavla II. a Komisi pro lidská práva při OSN v Ženevě. (Text dopisu je v příloze č. 3) Tento dopis byl uveřejněn 22. 7. 1991 v časopise „Lidová demokracie - Brno“. Bohužel zemřela paní Zdeňka Coufalová ve věku 82 let dne 12.9.1991 a její dopis prezidentu republiky se tak stal její poslední vůlí. Připojilo se k němu podpisem 41 členů ČSL obvodu Praha 5.

Teprve ze zprávy v časopise „Katolický týdeník“ č. 47 ze dne 24.11.1991 se dovídáme o tom, že GP SR odpověděla na žádost aktivních katolických věřících dopisem se dne 7.10.1991, že vyšetřování vraždy P. Coufala bylo opět zastaveno s platností od 13. července 1991 na základě usnesení vyšetřovatelky, protože „nebylo zjištěno zavinění smrti jinou osobou“. Tak zůstává umučení — dokázané svědky — a smrt kněze Přemysla Coufala nadále zahalenou tajemstvím.

Proto se podepsaní rozhodli splnit poslední vůli nešťastné matky a předat její žádost nezávislé komisi pro lidská práva OSN, aby tato provedla vyšetřování. (Text zprávy o konečném zastavení vyšetřování je v příloze č. 4).

Stanislav Dobeš
zást. předsedy OV ČSL
v Praze 5

Jaroslava Trylčová
tajemnice OV ČSL
v Praze 5

ThDr. Ladislav Brabec
člen OV ČSL Praha 5

přílohy: 1. Kopie článku „Byla to sebevražda?“ čas. Respekt č. 4/90
2) Kopie dopisu GP SR z 15.2.1991 zn. Gv 5/90-70
3) Otevřený dopis prezidentu republiky ČSFR, uveřejněný v čas. „Lidová demokracie“ - Brno dne 22.7.1991, matky Zdeňky Coufalové. Na str. 2 podpisy 51 členů ČSL, kteří se k dopisu připojili za Prahu 5.
4) Kopie oznámení v čas. katolický týdeník č. 47/1991 o zastavení vyšetřování GP SR k 13. 7. 1991.
5-9 anglický překlad příloh 1-4

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

začátkem nového roku děkuje svým členům, členským a přidruženým organizacím, svým přátelům, krajaňským organizacím a tisku za spolupráci v minulém roce, podporu a důvěru.

**PŘEJEME VŠEM KRAJANŮM I NAŠIM
DRAHÝM DOMA**

**ŠT'ASTNÝ NOVÝ ROK
1992**

Za předsednictvo:

Dr. LEOPOLD ROZBORIL, předseda
Ing. ŠTEFAN PAPÁNEK, místopředseda
Dr. Vlastislav CHALUPA, místopředseda
ANDREW VALUSEK, místopředseda
OLGA KOVÁŘOVÁ, tajemnice
JAMES V. KRAKORA, pokladník

2137 S. LOMBARD Ave., CICERO, ILLINOIS 60650

Slunná Florida

Krajaňská firma v subtropickém Port Charlotte
Vám pomůže s koupí pozemků, domků, condominiumí
s podnájem a stavbou nového domu. Jsme v Port Charlotte
od roku 1975.

Milo Karpíšek, Broker/Builder
P.O. Box 455
Murdock, FL. 33938

Tel.: 813-743-8900

Fax: 813-629-4277

700 Let Švýcarska Pozdrav zemi čistoty, ob- řích hor a kravích zvonců

Celé mládí jsem byla přesvědčena, že žiji v nejkrásnější zemi a nepekňším městě - v Praze. O prázdninách mne houpal modrý rybník v lukách pod Tábořem, zelené lesy kolem hradu Choustníka kynuly z obzoru. Stejně mne nadchla Vysočina, zadumaný kraj u Počátek a Žirovnice, při skautování později Český ráj, Svratecko, naše hory; uznávám velkolepou krásu tatranské a slovenské přírody. Po návštěvě Bulharska a Německa chápu podmanivost moře. Vodácké putování na našich cizích řekách odkrylo řadu nezapomenutelných míst. Zalíbila se mi Varšava, Krakov, Sarajevo a pomalu jsem zjišťovala, jak bohatý je svět za hranicemi. Přesto se mé vodácké srdce vracelo rádo domů - kouzlo Vltavy nemělo soupeře. Je zajímavé, že

největší obdiv k Praze jsem pocítila při prohlídce Budapešti, tam se mi zastesklo po Nerudově ulici a Pražské třídě. Když mi bylo přes padesát, podařilo se mi (směla jsem) po patnácti letech odloučení navštívit mladšího bratra. Vyjela jsem do Švýcarska. Všechna dosavadní krása světa trochu pobledla, když jsem shlížela do údolí Rhôny, stanula u ledovců v závratných výškách, v dosahu alpských štítů a nebe. To se zrcadlilo v průzračných jezerech s vodopády, u luk piných květů. Květy jsou všude: u bílých stavení šplhající po svazích líbezných údolů, v oknech, parcích. Hotely, penziony hýří girandami barevné krásy. Srdce mi však zjihlo, když se - hned za Curychem - objevili pasoucí se stračeny; a jihlo mi dál a víc (jsem totiž původem venkovanka), protože krávy byly všude. V průsmycích, u měst, u vlaků, na náhodných, štavnatých pastvinách, důstojně

se pasou a ze zvonce na krku se nese vzduchem rajske zvonění. Večer, jak vpluje šero do kraje, visí zvonce - věrní ochránci stád - podle velikosti na tyči u chlévů. Od největších, až po ty malé, telátka.

Vedle přírody mne uchvátily - jako mnohé - čistota a úpravnost měst, vesnic, architektura Bernu, Lausanne, Ženevy s tisíci vůni odevšad. Nic z toho příčinlivému státu nezavídím; ani perfektní silnice, ani exkluzivní auta, ani hodné bohaté obchody. Nepoznali válku, čtyřicet let trny a totality; v curyšských bankách je uloženo zlato z celého světa, které rodí další bohatství. Jednou i my, věřím, budeme mít vonící máslo a čistou vodu v řekách.

Přece však je něco, co závidím: usměvavé prodavačky, trpělivé ještě v pátek večer (prodává se leckde do 21.30 hod.), lidé bez spěchu a podráždění, vždycky slušné a ochotné. Pohodu v rodinách: v létě sedají

na zahradách, snídají a večerí společně, hovoří pokojně u bílých stolů. Před devátou ráno se vydají děti do školy. Nejmenší (dětí z mateřských škol), mají přes prsa červené šerpy, aby si jich řidiči všimli; jdou samy a bezpečně, auta jezdí sice rychle, ale ohleduplně. Vždy, když mne potkalo na venkovské silnici auto, zvolnilo a ač mne řidič neznal, kývl zdvořile hlavou na pozdrav. Děti mohou jít u cest bezolovnatá jablčka, zámky u dveří nejsou důležité.

Vím, že toto všechno svět zná - proč tedy píš? Mám důvod.

Letos prvního srpna oslavili Švýcaři 700 let trvání svého státu „CH“ - Confédération Helvétique. Mé řádky tedy směřují k pozdravu a poděkování krásné zemi a laskavému lidu. Dík za nezapomenutelné chvíle, dík za nabídnutou velkorysou pomoc pro záchranu naší přírody. Zdravím Té, Švýcarsko!

Z. Wittmayerová
Lidové noviny

25. listopadu 1991

TISKOVÁ ZPRÁVA SCHŮZE ZASTUPITELSTVA RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

V sobotu 23. listopadu 1991 se konala v Národní budově v New Yorku pravidelná schůze zastupitelstva Rady svobodného Československa. Zúčastnilo se jí 26 členů (13 Čechů, 12 Slováků, 1 Podkarpatský Rusin). Schůzi řídil předseda zastupitelstva Milan Ondruš. Uvedl ji projevem, ve kterém vyzdvihl historické usilování Rady o společný, svobodný a demokratický stát Čechů a Slováků v předmnichovských hranicích a současnou potřebu tento stát rozhodně podporovat. Předseda výkonného výboru Mojmir Povolný podal zprávu o činnosti Rady od jejího zasedání ve Washingtonu. Tato činnost se především soustředila ve formě memorand, prohlášení, telegramů a finanční pomoci českým, slovenským a podkarpatsko-rusínským demokratickým organizacím a organizacím, pěstujícím československou vzájemnost na podporu ideje společného státu. Místopředseda výkonného výboru Milan Fabry zprávil zastupitelstvo o činnosti Rady ve Washingtonu. Vilém Brzorád informoval zasedání o pomoci knihovnám a jednotlivým vědcům v Československu. Milan Ondruš referoval o Českém a Slovenském americkém fondu, v jehož správní radě zasedá. Zastupitelstvo schválilo finanční zprávu pokladníka Jana Babince s tím, že po velkých vdeřích uplynulého roku

je třeba hledat nové finanční zdroje pro práci Rady.

Zastupitelstvo dostalo celou řadu dopisů od členů, kteří se nemohli schůzi zúčastnit. Až na jednu výjimku všechny souhlasily s dosavadní činností Rady a nabádaly k další práci zejména v zájmu silné a funkční České a Slovenské federativní Republiky.

Rozsáhlé debaty o kritickém vývoji v Československu se zúčastnili takřka všichni účastníci schůze, mnozí z nich na základě vlastních zkušeností za návštěvy v ČSFR. Významným přínosem k této rozpravě byla zpráva a rozbor situace, podaný Jiřím Horákem, předsedou ČSSD.

Na základě této debaty a debaty o tom, jak by Rada měla reagovat na současnou krizi v ČSFR, učinilo zastupitelstvo následující rozhodnutí: 1) Vydat rezoluci o drtivých důsledcích, které by rozpad ČSFR měl pro oba národy. 2) Zahájit akci „řetězového dopisu“ poslanců FS, ČNR a SNR, aby si uvědomili zodpovědnost za společný stát. 3) Poslat poslancům FS dopis, žádající novelizaci zákona o mimosoudních rehabilitacích a restitucích. Toto rozhodnutí bylo učiněno v souladu s rozhodnutím Rady na jaře letošního roku a apelu několika exilových a krajanských organizací, které došly zastupitelstvu. 4) Na základě návrhu Štefana Papánka a Jiřího Horáka požádat prezidenta Havla, ministerského předsedu Čaldu, premiéra Černogurského a Pitharta a předsedy Národních rad Mikloško a Burešovou, aby přijali de-

legaci Rady, která jim má vyjádřit podporu na zachování silné, funkční federativní republiky a projednat otázku vztahu a spolupráce mezi exilem a vládními orgány ČSFR. 5) Poslat zahraničnímu ministru Dienstbierovi dopis, žádající, aby v jednáních o smlouvu se Sovětským svazem usiloval o zrušení smlouvy, kterou byla

Sovětskému svazu postoupena Podkarpatská Rus. Toto rozhodnutí bylo učiněno v souladu se stanoviskem, které Rada zastává od svého založení. 6) Postavit se kladně k výzvě Amerického fondu pro československé uprchlíky ve věci Informačního střediska československých exilových a krajanských organizací.

VYUŽÍTE ZLAVNENÉ OKRUŽNÉ CESTY DO EUROPY

Vienne	\$ 650.00	Praha	\$ 810.00
Frankfurt	\$ 580.00	Munich	\$ 580.00
Warsawa	\$ 810.00	Rim	\$ 620.00

TUZEX, zaiselame vianočné potravínové balíčky, automobily, a domáce potreby.

NOVINKA, pozvite Vašich známých z Československa od 4. mája 1992 priamo z Bratislavy a Prahy do Chicaga a taktiež z Chicaga do Československa na CZECHOSLOVAK AIRLINES

O ďalšie výhodné ceny do iných domácich a zahraničných miest sa obráťte na pani Dagmar

Metropolitan Travel Agency
7034 West Cermak Rd., Berwyn, IL 60640
☎ (708) 795 - 4990
Infor: 1-800-794-9655
Majitel: Michal Kaplan

708 - 599 - 4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459
WILLIAM KRATKY

evropsky vyučený sklenár náleží a stec v Československu.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 1369, Title 49, United States Code.)

1. Date of filing: Dec. 28 1991
2. Title of publication: "Hlas Národní" (Voice of the Nation).
3. Frequency of issue: Once a week - Saturday
4. Location of known office of publication: 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60650

5. Location of the headquarters or general business office of the publisher: 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60650 Chicago, Illinois 60623

6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: "VELEHRAD" - Czech-American Heritage Center Inc., 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60650

Legal Adviser: Henry Synek, Attorney at Law, Chicago, Ill. Editor and Managing Editor: Rev. Vojtěch J. Vit, O.S.B., 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60650

7. Owner: "VELEHRAD", Czech-American Heritage Center, Inc., 2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60650 Illinois

8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.

9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interest of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.

10. Extent and Nature of Circulation:

A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2,500 Single issue nearest to filing date: 2,500

C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2,247; Single issue nearest to filing date: 2,253

D. Free Distribution (including samples by mail, carrier or other means): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 40; Single issue nearest to filing date: 40

E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2,287; Single issue nearest to filing date: 2,293

F. Office Use, Left Over, Unsold, Spoiled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 213; Single issue nearest to filing date: 200 (Returns from News Agency).

G. Total (Sum of E and F) should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 2,500; Single issue nearest to filing date: 2,500

I certify that the statements made by me above are correct.

Witnessed:

Vojtěch J. Vit, O.S.B.

Chicago. - Specialisté v ekonomii na Chicagské univerzitě říkají, že recese roku 1991 už je věcí minulosti a spíše patří do dějin. Jenomže v denním životě američtí spotřebitelé ztrácejí důvěru v budoucnost, podniky a podnikatelé volají o pomoc federální vládu a sami president Bush slibuje ohlášení nutné vládní pomoci ve své řeči o stavu Unie na konci ledna 1992. Profesori university uznávají, že uzdravení ekonomie a její normalizace jsou však mnohem pomalejší než se čekalo, a že hlavní vinu na tom nesou zvýšení daní z účelem snížení rozpočtového schodku, zákon o čistotě vzduchu a životního prostředí, nový zákon o občanských právech a nový zákon, zakazující diskriminaci tělesně postižených a invalidů v najímání do práce. Páni profesori mají za to, že se vláda ve Washingtonu nemá do ekonomie plést a že svobodná hospodářská soutěž si ekonomické problémy vyřeší sama. At pouze povzbudí soukromé investice snížením daně z výtěžku kapitálu a do jiných věcí prý ani nezasahuje. Tím se povzbudí stavba nových domů a také investice do podnikání, kterým vláda zároveň vyjde vstříc dalším snížením úrokové míry. Tak prý pomalu ekonomie sama vybědne ze své nynější nehybnosti. Toto je názor teoretiků, kteří zakládají své ohodnocení ekonomického života na statických údajích, jako je například hrubý národní důchod, neboli součet vyrobeného zboží a prokázaných služeb, vyjádřený v dolarech. Správnost teorií těchto universitních ekonomů prý potvrzuje hospodářský vývoj minulých šesti měsíců, během nichž hrubý národní důchod nepoklesl, a to je prý pro ně jasným důkazem, že současná hospodářská krize v USA končí.

Podnikatelé a jejich zaměstnanci se však dívají na věc jinak. Majitelé podniků měří ekonomický život na svých výdělcích a jejich zaměstnanci na dostatku pracovních míst. Zatímco pro pány profesory čísla odborných ekonomických statistik znamenají hlavní věc, podnikatelé a spotřebitelé se jen

se statistickými čísly nespokojí. Pro podnikatele je hlavní věcí mít zajištěn odbyt vyrobeného zboží, a spotřebitelé budou přesvědčeni o konci hospodářské recese teprve tehdy, až budou mít opět práci, aby si vydělali a mohli kupovat, co potřebují.

I samotná Bushova vláda si dnes začíná dělat starosti se skutečným stavem americké ekonomie. Podle vládních pramenů v listopadu průmyslová výroba v USA poklesla o 0,4%; prý je nebezpečí, že recese by se mohla vrátit. Federální rezerva plánuje další snížení úrokové míry ze svých půjček obchodním bankám o půl procenta - na pouhé 4 procenta. Od prosince 1990 až dosud byla úroková míra Federální rezervy snížena už pětkrát, avšak těžkosti US ekonomie tím neskončily. Zejména klesají stavba nových domů a automobilový průmysl; lidé kupují málo, neboť nemají důvěru v budoucnost. Podle US departmentu práce jen v listopadu bylo v US továrnách ztraceno dalších 33,000 pracovních míst; v téže době v USA 241 tisíc lidí ztratilo práci a v Illinois nezaměstnanost stoupla ze 7,7 % na 8,5 %. Továrny, doly a veřejné služby pracují pouze na 79,1 % své kapacity.

Dne 18. prosince ředitelství autopodniků "General Motors", největších automobilových závodů v USA, ohromilo americkou veřejnost svým oznámením, že je nuceno drasticky snížit svou výrobu aut, aby podniky byly opět výnosné; v přítomnosti totiž ztrácejí 15 milionů dolarů denně a letos za celý rok 1991 ztratí celkem 5 až 6 bilionů dolarů! Není prý proto jiné cesty pro nápravu situace, než uzavřít některé své podniky a propustit lidi. V důsledku špatné ekonomické situace si Američané nekupují nová auta, anebo dávají přednost levnějším autům japonské výroby, nebo autům vyrobeným firmou Ford. Tak auta GM nejdou na odbyt. Vedení firmy GM tedy učinilo tato nutná rozhodnutí: Až do konce roku 1995 GM bude muset uzavřít v USA 21 ze svých továren

a propustit z práce 74,000 svých zaměstnanců. V roce 1995 bude

mít pouze 71,000 zaměstnanců což bude jen polovina počtu lidí, které zaměstnávala v roce 1985.

Navíc ještě tyto americké velké firmy letos oznámily, že budou v blízké budoucnosti propustit lidi z práce:

1) General Dynamics 27,000; 2) IBM 20,000; 3) McDonnell Douglas 10,000; 4) Sears 9,000; 5) Chemical Bank 6,200; 6) J.I. Case 4,500; 7) Pan Am 4,000; 8) Wang Labs 4,000; 9) MetLife 4,000; US Air 3,585, a prý budou muset učinit ještě i další podniky.

Moskva — Ve dnech 15. - 18. prosince US státní tajemník James Baker navštívil Sovětský svaz; zde uvádíme hlavní věci, které se tam dozvěděl.

Dne 15. prosince jej jeden mluvčí sovětského ministerstva zahraničí ujistil, že prý Sovětský svaz dosud není u konce, a že president Gorbačov stále zůstává hlavou státu a vrchním velitelem branné moci. Idea "commonwealthu" je prý zatím jen zkušební iniciativou, ale dosud neexistuje žádná infrastruktura pro její provedení. V každém případě předpovědi o Gorbačovově rezignaci a o rozpadu Sovětského svazu jsou prý předsásné. Rozpor mezi komunisty a boj o moc tedy stále zřejmě trvá.

Dne 16. prosince Baker mluvil celé 4 hodiny s prezidentem Jelcinem. Tento jej zase ujistil, že prý nový Commonwealth nezávislých států bude v plném chodu asi do měsíce. Bude mít plnou kontrolu nad sovětským jaderným arzenálem a jadernou technologií. Bělorusko, Ukrajina a Kazachstán budou postupně zbaveny svých jaderných zbraní, které budou buď převezeny na území Ruské federace, anebo budou zničeny. Tak všechny jaderný arzenál bude nakonec soustředěn na území Ruské federace. Když pak Jelcin požádal Spojené státy, aby uznaly existenci nezávislé Ruské federace, Baker mu odpověděl, že Spojené státy budou celou věc teprve studovat. Jelcin mu pak

řekl, že Ruská federace má v úmyslu nahradit Sovětský svaz jako členská země Bezpečnostní rady OSN, a že v novém commonwealthu Gorbačov asi nebude zastávat žádnou roli. V též den mluvil US státní tajemník Baker s Gorbačovem jen krátce; Gorbačov Bakera ujistil, že prý není žádné nebezpečí nějakého zneužití sovětských jaderných zbraní, neboť celý jaderný arzenál zůstane podřízen jedné nejvyšší spojené kontrole.

V dalších dnech Baker navštívil Alma Atu v Kazachstánu, Minsk v Bělorusku a Kijev na Ukrajině. President Kazachstánu Nursultan Nazarbajev mu řekl, že jeho republika není připravena vzdát se svých jaderných zbraní a že navrhl Jelcinovi, aby jaderné zbraně byly nakonec uskládněny v obou republikách: v Ruské federaci a v Kazachstánu. No, prostě zmatek!

Dne 17. prosince presidenti Jelcin a Gorbačov společně najednou rozhodli, že o půlnoci letošního 31. prosince přestane existovat Sovětský svaz a začne existovat Commonwealth nezávislých států, jehož členy zůstane velká většina území starého SSSR. Rudý prapor nad Kremlem prý bude stažen a nahrazen novým praporem. Toto datum bylo ohlášeno s velkými fanfárami, ačkoliv se dosud neví, co nový Commonwealth vlastně bude, jak bude fungovat, jaká bude jeho vláda, jaký bude mít vztah ke světu, k ostatnímu světu, a přestanou-li se vyměňovat strážé před mauzóleem s Leninovou mumii. Všechny ústřední úřady prý buď přestanou existovat, anebo budou nahrazeny strukturami Ruské federace. Rusko převezme vrchní dohled nad nynější Sovětskou ústřední bankou. Gorbačov řekl, že nebude bojovat ani politicky ani jinak proti současnému vývoji událostí v Sovětském svazu, a že si podrží svou presidentskou funkci až do doby, kdy bude uskutečněno zákonné předání moci novému uspořádání

společného státu. President Jelcin prý řekl italským novinám "La Repubblica", že v Commonwealthu nevidí žádnou roli pro Gorbačova, a že by měl sám rezignovat do 15. ledna. Ruší ministerstvo zahraničí SSSR, a každý svobodný stát nového soustátí bude mít asi svého zahraničního ministra.

Dne 18. prosince Baker mluvil s běloruským prezidentem Stanislavem Šuškevičem a s ukrajinským prezidentem Leonidem Kravčukem. Oba jej požádali, aby Spojené státy uznaly nezávislost jejich republik. Kravčuk mu také řekl, že Ukrajina chce s pomocí Spojených států co nejdříve zničit všech 4,356 jaderných hlavic, které jsou uskládněny na jejím území. Také president Bělorusi jej ujistil, že na území jeho republiky nebudou nakonec žádné jaderné zbraně. - Podle moskevského rozhlasu v též den Gorbačov podepsal dekret, kterým se vzdává své presidentské funkce; teprve později však bude určeno datum, kdy se této funkce vzdá. Skutečně se tak už i stalo - s docela zajímavým hlubokým vánočním symbolismem na letošní Hoď boží vánoční 25. prosince L.P. 1991.

Washington. - Podle zprávy Světové banky sovětský zahraniční dluh není příliš veliký, bere-li se ohled na rozsah celé sovětské ekonomie a na přírodní bohatství všech území celého bývalého Sovětského svazu. Tento dluh obnáší sice 57 až 71 bilionů dolarů - (podle některých až prý 100 bilionů dolarů), avšak rovná se pouze asi dvěma týdnům celkového výdělku sovětského obyvatelstva. U jiných zemí je zahraniční dluh poměrně mnohem vyšší - rovnal by se v mnoha případech celému jednomu roku výdělku jejich veškerého obyvatelstva, ne-li ještě delší době; vždycky je nutno vzít v úvahu celou ekonomii příslušné země. Největší zahraniční dluh má Brazílie; na konci roku 1990 činil 116 bilionů dolarů. Všechno pracující brazilské

LETEM

SVĚTEM

MidAmericaFederal Savings Bank

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Lagrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Western Springs Naperville
40 W. 47th St. 1001 S. Washington
246-8990 420-1001

5847 W. Cermak
863-1227

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

St. Charles 9 E. Ogden Ave.
2600 E. Main St. 420-8000
377-2100

4830 W. Cermak
656-1770

161 Danada Square East
690-4700

1308 S. Naper Blvd.
420-8400

Insured by FDIC

CALL 800-855-8555

obyvatelstvo však by bylo schopno ze svých výdělků zaplatit tento dluh za pouhé tři měsíce. Největšími věřiteli Sovětského svazu jsou německé banky, které mu už půjčily 25.4 bilionu dolarů. Francouzské banky mu půjčily 5.6 bilionů dolarů. Americkým bankám Sovětský svaz dlužil na konci roku 1990 pouze asi 500 milionů dolarů.

Francouzský prezident Francois Mitterrand prohlásil, že nějaká mezinárodní konference o výpomoci Sovětskému svazu, o které mluvil prezident Bush, by byla zbytečná. Západní země prý už samy pomohly Sovětskému svazu mnohem více než Spojené státy.

Bushova vláda oznámila 16. prosince svůj plán podstatně snížit výrobu US jaderných zbraní. Tyto se dosud vyrábějí na 15 místech v deseti státech; ročně se v nich vyrobí asi 5 až 6 tisíc nových jaderných hlavic. V budoucnu by se prý měly vyrábět pouze ve čtyřech továrnách, takže od roku 1996 US jaderná síla bude prakticky udržována na stejné výši.

Bélehrad. - Bezpečnostní rada OSN rozhodla 15. prosince poslat do Jugoslávie první skupinu 21 vojenských pozorovatelů jako předvoj pro příchod mírové armády, v počtu 10 tisíc mužů. Předsedou této skupiny byl jmenován Američan Herbert Okun. Mírová armáda však přijede do Jugoslávie teprve až tam úplně skončí boje. Německo oddálilo své uznání nezávislosti Slovinska a Chorvátska až na den 15. ledna, kdy tak společně učiní s ostatními členskými zeměmi Evropského společenství.

Srbsko ihned prohlásilo, že uznají-li cizí země nezávislost Chorvátska, samo povede proti němu totální válku. Dne 18. prosince pak oznámilo, že provede anexi území v Chorvátsku, obývaných srbskou menšinou; už obsadilo více než třetinu chorvátského území. Chorvátsko a Slovinsko jsou prý rozlobeny na Spojené státy, které nechtějí uznat jejich nezávislost a chtějí podržet Jugoslávii jako jednotnou zemi. Vytykají jim, že ve skutečnosti „daly zelené světlo“ pro vojenské napadení Chorvátska jugoslávskou armádou, když letos v červnu James Baker prohlásil, že Spojené státy zamítají jakoukoliv secesi jugoslávských republik. Toto Srbům dodalo odvahy k vojenskému napadení Chorvátska.

Washington — Od 16. do 18. prosince pokračovala ještě jednání o míru na Blízkém východě mezi Izraelem a Araby ve

Washingtoně, avšak, jak se dalo čekat, nikam se nedošlo, protože obě strany tvrdšími setrvávají na svých pozicích. Obě strany se pouze ohnivou retorikou vzájemně obviňovaly, že znemožňují opravdová mírová jednání. Palestinci a Izrael s nimi jednal odděleně od Jordánců, což Izrael jednoznačně zamítl. Neví se, kde bude v těchto jednáních pokračováno, ani kdy opět začnou. Prý to možná bude v druhém týdnu měsíce ledna, buď znovu ve Washingtoně, nebo někde na Blízkém východě.

New York — Dne 16. prosince Valné shromáždění OSN zdrcující většinou hlasů zrušilo prohlášení z roku 1975, podle kterého „sionismus je forma rasismu a rasové diskriminace“. Tehdy toto prohlášení bylo navrženo Araby a podporováno komunistickými zeměmi. Izrael a Spojené státy považují sionismus za ideologii, usilující o vrácení židovskému národu jeho biblického území. Jak Izrael tak i Spojené státy přijaly toto rozhodnutí s velkým uspokojením.

Káhira — Dne 15. prosince při mořské bouři egyptská osobní loď „Salem Express“ narazila v Rudém moři při egyptském pobřeží na podmořský korálový útes a potopila se v době 15 minut. Z jejích 642 cestujících se jich 462 buď utopilo anebo byli sežráni žraloky. Většinou to byli egyptští muslimové, kteří se právě vraceli z pouti na posvátná muslimská místa v Saudské Arábii. Byla to nejhorší nehoda na moři od roku 1987, kdy se jedna filipinská obchodní loď blízko Filipín srazila s nákladní lodí; přitom zahynulo 4.386 lidí.

Moskva — Dne 25. prosince 1991, zrovna na Hod boží vánoční, 60-letý prezident Michail Gorbačov odstoupil ze své funkce prezidenta Sovětského svazu, který se alespoň na papíře rozpadl a byl „překřtěn“ na soustátí Svobodných republik. „Gorby“ byl osmým a posledním vrchním vládcem komunistického SSSR. Ve své 12-minutové řeči na TV obrazovce řekl svým spoluobčanům, že končí svou činnost v úřadě prezidenta Sovětského svazu a že jeho odstoupení je spojeno s utvořením nového, méně hroživého světa. „Žijeme v novém světě“ řekl. „Studená válka skončila, závodění ve zbrojení ustalo, stejně jako přestala nezdravá militarizace, která zmrzačila naši ekonomii, naši psyché, naši mravnost.

Hrozba atomové světové války je odstraněna. Ostře však kritizoval ty, kteří způsobili rozpad Sovětského svazu. Řekl, že sám sice usiloval o zavedení demokracie, o nezávislost a svrchovanost republik, že však zároveň chtěl uchovat jednotu země. Na neštěstí však se události daly jiným směrem a země se rozpadla, s čímž on osobně nemůže souhlasit. Přesto chce pomáhat budoucímu úspěchu commonwealthu, který nahradil Sovětský svaz, jak jen bude moci. Plně prý také rozumí nespokojenosti některých spoluobčanů s jeho vedením: dodal však, že je nutno uznat jeho dobré výsledky. Totalitní systém, charakterizovaný lethargickou komunistickou byrokracií a drtivým závoděním v jaderném zbrojení, byl odstraněn. Společnost dosáhla svobody politické i duchovní.

Uskutečnily se demokratické změny: svoboda voleb, svoboda tisku a náboženská svoboda. Lidská práva byla uznána za nejvyšší zásadu soužití lidí ve společnosti.

Vládcí po celém světě vychválili osobní odvalu Gorbačova, jeho vůdčí roli v ozbrojení světa a odstranění diktatury, která „drtila lidská práva doma a v cizině poskytovala inspiraci různým diktátorům“. Také prezident Bush vynesl zásluhy Gorbačova a slíbil, že Spojené státy udělí plné diplomatické uznání Rusku a pěti dalším sovětským republikám. Také nakonec uznají nezávislost zbývajících šesti sovětských republik.

Jelcin pak jako prezident Ruské federace převzal vrchní kontrolu nad sovětským jaderným arsenálem. Avšak, jak už bylo řečeno, k jeho možnému použití bude přesto potřebovat souhlas prezidentů ostatních tří republik, na jejichž území jsou jaderné zbraně umístěny. Asi 30

minut po Gorbačovově rezignaci byl v Kremlu na Rudém náměstí za Leninovým mausoleem snížen rudý prapor se srpem a kladivem, a na jeho místě byl vztyčen ruský prapor červeno-modro-bílé trikolory. Dnešní historikové většinou považují Gorbačova za „prvního hybatele“, který zahájil v Sovětském svazu reformní proces, o němž však nevěděl, kam to vše povede. Nakonec ztratil kontrolu nad tímto vývojem a nyní je sklíčen nad tím, k čemu se došlo a co z toho v SSSR a ve světě vzniklo. Jeho vidění věci bylo zdeformováno jeho výchovou, minulostí a komunistickým prostředím, ve kterém musel žít. Gorbačov je reformista, nikoliv však revolucionář. Zůstal komunistou snad „s lidskou tváří“, ale státního plánovaného hospodářství se nevzdal, protože se nevzdal utopického marxismu. Zřejmě se naivně domníval, že komunismus se dá zlepšit, že se obejde bez policejního totalitního režimu. I když byl vysokoškolsky právnický vzdělán, nějak asi pozapomněl, že žádná diktatura se v dějinách bez strachu dobře placených policajtů nikdy neobešla. Chtl komunismus pouze nějak zmodernizovat a zmírnit: usiloval o provedení jakéhosi všeobecného komunistického

„Pražského jara“ dosažením toho, aby komunistický blok byl veden demokratickými zásadami. Chtl komunismus zbavit hrůzných policejních metod a nepochopil, že to nejde. Velmi se „chudák“ přepočítal, neboť komunismus už byl tak ztrnulý, že nebyl schopen opravy. Proto nakonec byly komunistické režimy smeteny nejen ve východní Evropě, nýbrž i v samotném Sovětském svazu, i když bývalí komunisté zůstávají dosud všude u moci. Toto mimo jiné tvrdí například historik Marshall Goldman, náměstek ředitele „Russian Research Center“ na Harvardské univerzitě. A bude to trvat alespoň dvě generace, než dnešní komunisté v bývalé SSSR vymřou a na jejich místa nastoupí demokracii trochu navykklí hospodářští odborníci, prošli západním světem a jeho zkušenostmi.

HAPPY NEW YEAR
CESAR'S LTD.
3112 1/2 Oak Park Ave.
BERWYN, IL.
Z (708) 795-8788
B-B-Q Ribs
Tacos - Fresh Cut Fries
Open MON. thru FRI.
12 Noon to 8 P.M.
SAT. 12 Noon to 6 P.M.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.
Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Úterý 1:00 a.m. - 9:00 p.m.
Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.
Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.
Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
(708) 387-7000

Hodně štěstí a úspěchů do Nového roku

1992

všem zákazníkům, příznivcům a přátelům

přeje

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

JERRY A. RABAS, president

6805 W. Čermák Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel: (312) 749-1333 nebo (312) 242-1512

SPORT

HOKEJ - N.H.L.

CHICAGO - ST. LOUIS
5:2

Chicago Black Hawks se tímto vítězstvím dotáhli pouze o bod za druhý tým tabulky St. Louis. Před letos nejvyšší návštěvou 18.500 diváků skóroval Larmer hned v 16 vteřině zápasu. O dvě minuty později hosté Schananem vyrovnali. V prostřední části hry šli hosté do vedení, když střelecky disponovaný Hull (34 branek) prostřelil Belfora. Poté však domácí tým přavzal iniciativu což se odrazilo i na score zápasu. Nejprve Hudson vyrovňoval a hned poté Goulet posunul Hawks do vedení. Scóre třetiny uzavřel nejlepší obránce domácích Chelios. V závěrečné části hry uzavřel výsledek nejlepší střelec domácích Roenick (26 branek) na konečných 5:2.

TENIS

Pořadí tenisových hráčků v letošních výdělích

1. SELES	2.458 000
2. GRAF	1.469 000
3. SABATINI	1.193 000
4. NAVRÁTILOVÁ	990 000
5. SANCHEZ-VICARIO	800 000
6. NOVOTNÁ	767 000
7. FERNANDEZ	673 000
8. ZVEREVA	559 000
9. CAPRIATI	536 000
10. FERNANDEZ GIGI	456 000

Bývalý světový hráč číslo 1. Mats Wilander se již nezúčastní lednového mistrovství Austrálie a pravděpodobně ukončí svou bohatou závodní kariéru.

KOPANÁ V USA

Chicago Power - Milwaukee Vave
16:5

Hráči Chicago Power dosáhli dalšího cenného výsledku, když porazili favorizovaný celek Milwaukee Vave 16:5 na jeho hřišti. Nejlepším hráčem zápasu byl vyhlášen Richardson.

FOOTBALL

San Francisco 52
Chicago Bears 14

Statistice televizních fanoušků populárních Bears sledovalo v neděli večer klíčové utkání San Francisco- Chicago. Vítězství hostů by znamenalo první příčku v Centrální divizi. Sportovní zážitky se však nedějí každý týden a San Francisco 49ers doslova převládalo svěření Mike Ditky 52:14! To znamená, že první utkání Playoff musí hrát Chicago na hřišti Dallasu.

BASKETBAL

Chicago Bulls - Atlanta Hawks
117:103

V sobotu se hrál na Chicago stadionu zatím nejlepší basketbal této sezóny. Bulls hostí ambiciózní celek Atlanty v jejímž středu září střelecká hvězda Dominik Wilkins. Domáci prohrávali těsně před poločasem o 10 bodů, v posledních vteřinách se jim podařilo stáhnout tento nepříjemný rozdíl o 5 bodů. V druhé půli postupem času zlepšovalo Chicago hru a hlavně koncovku. O střelbu se starali Michael Jordan a Scottie Pipen, kteří zaznamenali oba 37 bodů. V závěru měli Bulls hru již pod kontrolou a utkání dotáhli do vítězného konce. Nejlepším střelcem zápasu byl Wilkins z Atlanty, který dal 43 bodů.

Pořadí nejlepších střelců NBA v závorce je uveden průměr na zápas

1. JORDAN CHICAGO (29,2)
2. WILKINS ATLANTA (28,5)
3. K. MALONE UTAH (27)
4. MULIN G. STATE (26,5)
5. DREXLER PORTLAND (26,2)

U.S. Savings Bonds
America's favorite
way to save!

K výročí smrti
Františka Halase

Rozhovor s jeho synem dr. Františkem X. Halasem, dnes velvyslancem ČSFR při Svatém stolci. Otázky kladl P. Josef Koláček T.J. z Vatikánského rozhlasu.

Krátce před svou smrtí (27.10.1949; nar. 3.10.1901) zazil váš otec, jak lze z čelného českého básníka udělat téměř umlčeného autora. Způsobila to jen intelektuální omezenost a stranická zaslepenost stalinisty Ladislava Štolla a jeho nohsedů nebo to mělo kořeny ve vnitřním odklonu, ne-li rozchodu velkého básníka s dusivým materialismem komunistické ideologie?

Odsouzení Františka Halase jakožto dekadentního básníka, naprosto cizího duchu socialistické poezie, a s tím spojené umlčení jeho díla přirozeně nebylo a nemohlo být partizánskou akcí Ladislava Štolla i když on měl soukromé důvody, proč se úkolu vyřadit Halase z dějin české poezie ujal ochotně a rád. O verdiktu samém však předem rozhodly stranické špičky, respektive ta jejich část, která řídila českou kulturu, konkrétně Zdeněk Nejedlý, Václav Kopecký a Jiří Taufer. A jejich rozhodnutí vskutku padlo krátce před otcovou smrtí. Leč přesto — a zde musím opravit údaje otázky — František Halas se vyřazení svých knih z veřejných knihoven a všeho ostatního, co v letech stalinismu dopováželo upadnutí umělce do nemilosti už nedomákal. Hlavní zásluhu na tom, že mu bylo dopřáno v klidu zemřít, měl Vítězslav Nezval. Tento básník, který sám neměl nejlepší osobní vztah k Halasovi a na rozdíl od něho byl také ochoten podřizovat svou tvorbu diktátu stalinistických »kulturtrégrů«, měl nicméně cosi, co Štollovi a jemu podobným chybělo: lidský cit a smysl pro slušnost. Jeho přičiněním byl tedy umírající Halas ušetřen nejhoršího.

A po jeho smrti vedení strany na moment zaváhalo. Dokonce se odhodlalo vystrojit Halasovi slavný státní pohřeb; toto rozhodnutí, jak se zdá, nejvíce ovlivnily soustrastné telegramy, jež došly ze Sovětského svazu od spisovatelů Fadějeva a Ehrenburga. Pak bylo chvíli ticho a rýsovala se i možnost, že chystaná kampaň bude mlčky odvolána. Za časů brežněvismu by možná k takovému řešení došlo: mrtvý básník už nemůže podepsat žádný protest a prosbulé jméno se může vládcům hodit k použití i zneužití. Ale stalinisté byli zásadovější a...musím říci, že tento jejich postoj nelze hodnotit výhradně negativně. Stalinisté byli svým způsobem upřímnější než jejich dědicové a v Halasově případě až moc dobře věděli, jak tento básník skutečně smýšlel, že mezi jeho názory i tvorbou a stalinistickými dogmaty zela propast. Ladislava Štolla nelze konečkonců kárat za výrok, jenž zněl: »Je charakteristické, že ani Hora, ani Seifert, ani Halas nenalezli ve svých básních jediného verše pro Stalina.« To měl pravdu, jiná věc, je, co z ní vyvodil. Literární badatel snadno zjistí, že Štollovy knihy na adresu Halase a jiných básníků z počátku padesátých let jsou logickým pokračováním polemik, které s těmito umělci vedl on a jemu podobní již koncem let třicátých a které načas umtkly vzhledem k válce aoid.

Kdyby Štoll byl jen kritizoval, nikdo by mu to nemohl mít za zlé, ale počátkem padesátých let přivodila takováto kritika, jak kritik dobře věděl, umlčení autora, jeho vyřazení z uměleckého a mnohdy i občanského života. Vzpomeňme osudu Halasova přítele Jana Zahradníčka, jenž strávil devět let v komunistických věznicích. Tento básník byl katolík, ale obdobný osud stihl též komunistu Laca Novomeského a ten — když se po svém návratu ze žaláře setkal s mou maminkou, řekl jí, že podle jeho názoru zemřel František Halas za minutu dvanáct, že by ho v roce 1950 asi uvěznil rovněž. Předčasná smrt osmačtyřicetiletého básníka tedy nakonec byla patrně milosrdná.

Už ve svých raných sbírkách (*Sépie, Hořec, Dokořán*) neskrývá svou duchovní příbuznost s barokními básníky, a to nejen v tematické (základní otázky smyslu lidské existence) nýbrž i ve výrazových prostředcích (jadrnost starobylých výrazů i neologismy). Je už zde kořen jeho pozdější vnitřní vzpoury proti svěraci kazajce materialistického a stranického pojetí poezie?

Vaše otázka je nabádavá a je jasné, jakou odpověď čekáte. Nezklamu vás, s Halasovým básnickým a ideovým vývojem je to v hlavních rysech vskutku tak, jak předpokládáte. Ale nebyli bychom mu právi jako tvůrci a tím méně jako člověku, kdybychom jeho život a uměleckou dráhu vtěsňali do zjednodušujících formulek, pojímali je třeba jako cestu od d'abelského komunismu ke spásnosnému křesťanství. Halasův lidský i básnický osud

Všem sportovcům, zasloužilým i "vysloužilým"
všem nadějným sportovním hvězdám,
fanouškům, přátelům, příznivcům
a všem našim krajanům dobré vůle
všude na světě

přijeme

VESELE VÁNOCE
a
ZDRAVÝ I ÚSPĚŠNÝ
ROK 1992

SPARTA A.B.A.

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování
v hotelech, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (708) 795-9050 Chicago (312) 242-6110

by se mnohem spíš dal charakterizovat jako trvalé vnitřní napětí mezi dvojí vírou: vírou, která slibovala lepší svět zde na zemi, a vírou metafyzickou, která tohoto básníka vábila a vzrušovala, ale které nedokázal jednoduše a rázem přitakat mimo jiné i proto, že se nemohl lehce vzdát oné víry prvé. Oscilace mezi dvěma póly, jimiž byly komunismus a křesťanství, trvala u Halase básníka i člověka po celý jeho život. Přitom lze ovšem v jeho poezii vystupovat zřetelný vývoj, nebo by se dalo říci posun akcentů. Jak jste správně řekl, nacházíme už v raných Halasových sbírkách témata a výrazové prostředky, jež nazýváte barokními. Motivů hlásících se k lidovému i učenému baroku je ovšem u tohoto básníka velká hojnost, ale u Halase lze mluvit i šířeji o celé škále motivů náboženských, vždyt' v jeho díle je mnoho biblických reminiscencí, názvuků, poukazujících ke starověkému i středověkému křesťanství.

To vše nacházíme už v raném Halasovi a tyto prvky si v jeho díle udržely domovské právo až do konce. Co se mění, je užítí těchto motivů.

V raných sbírkách slouží k účelům ryze estetickým nebo dokonce jen dekorativním. Účelem je poetická hra, náboženské motivy jsou stavebními prvky k jejímu rozehrávání. Ale už tehdy básník občas zvažněl, jako by tušil, že věčně si člověk hrát nemůže. V další etapě své tvorby, kterou můžeme vymezit zhruba lety 1930-1938, užival Halas náboženských motivů jako velmi účinného prostředku k vyslovení bud' svých stavů myslí, jež šly od úzkosti, pocitu zmaru, marnosti až k naději proti všemu doufání, nebo zase k popisu objektivního stavu světa — vzpomeňme zde rozvinutí svatováclavského motivu v jeho dnes už klasické básni Praze. V poslední periodě jeho života pro básníka začalo křesťanství představovat vážný problém. Právě pro tuto vážnost nemohl říci náboženské víře snadno nějaké nezávazné ano.

V jeho díle té doby najdeme řadu veršů, jež by se daly charakterizovat jakožto »modlitby nevěřícího«. Pro křesťany je na těchto básních pozoruhodné, že jejich tvůrce sice neví, zda Bůh, k němuž se obrací, vskutku existuje, ale zato ví, jak se k němu obracet, aby byl vyslyšen. Aspoň jeden příklad:

*Já voják víry
v hříchu do kolena
sazemí svíce pší po nebi.
Nechej Bože ta víčka otevřena
pro živé je to potřeba.*

*Vyprávěl vám rád o svém
mládí a básnických začátcích?
Argumentoval tím, že v roce
1921 organizoval na Brněnsku
komunistickou mládež, že půso-
bil v kulturní úderce Modré
blúzy, že psal pro brněnský
komunistický deník Rovnost a
pro Sršatce agitační verše?
Nebo to mlčky přecházel jako
to, že za nacistické okupace
přispíval do ilegálního Rudého
práva a sborníku Křik koruny
české?*

K tomu bych jen připomenul, že mi bylo dvanáct let, když tatínek umřel. Vyprávěl mi tedy věci mému věku přiměřené, ale jak si ho pamatuji a jak jsem ho poznal z dokumentů, když jsem se později stal halasovským badatelem a editorem díla, asi by mi o tom nevyprávěl, ani kdybych na to už byl měl rozum, aspoň pokud bych se ho nebyl zeptal. On nebyl z lidí, kteří moc mluví o sobě.

*Co podle vašeho názoru nejvíce ovlivnilo jeho vnitřní od-
vrat od KSČ, pro níž se od svého
mládí tolik angažoval?*

Paradoxně asi právě to, co ho ke komunismu kdysi přivedlo. Byl to fakt, že komunismus pro něho byl vírou v lepší svět, a František Halas nebyl ochoten transformovat tuto víru v ideologii, ani podřizovat její rozpětí a obsah stranické disciplíně. Víra tohoto básníka i jeho dělnických předků měla od počátku mnohem víc společného s oním blahoslavenstvím Evangelia, jímž je hled a žízeň po spravedlnosti než s třídní nenávistí anebo přesvědčením o zákonitostech údajného vývoje společenských formací. A postupem času vycházela tato skutečnost čím dál více najevo. František Halas se mnohokrát

přel s marxistickými ideologií a často pak na okraj těchto sporů říkal, že on se z komunistické víry nikým vykázat nedá. Ale jak šla léta, stávalo se mu zřejmě čím dál jasnějším, že to v co on věří, má s komunismem, jaký realizovala KSČ, zejména v období po únoru 1948, společného velice málo, vlastně nic. Jako maják v dále před ním zářila jiná víra, lidským zrakům zůstalo skryto, jak daleko básník došel na cestě za touto vírou, ale jeho dílo vydává řadu svědectví, že František Halas svou uměleckou intuicí pronikl velmi hluboko k poznání aspoň některých charakteristických a podstatných znaků víry křesťanů. K tomu mi dovozte ještě poslední citát z jeho veršů, jsou z cyklu Znamení potopy.

*Ještěže spravedlivý ještěže
srdce čistého
tu bloudí v lijavcích ohně
hledající
v takových dnech kdy křik
rodiček jak utne
v takových dnech kdy z bláta
tělo smutné
v takových dnech kdy prasata
kšeftů
se váří po chudých
v takových dnech kdy Pán po
svých
se marně otáčí Jsou Pane jsou
jen pohlední
nejmenší z malých z posledních
poslední.*

Halas přímo neříká, že on náleží mezi »poslední z posledních«, kteří patří Pánu, ale snadno vyrozumíme, že pokud by oni sami mezi sebe básníka pozvali, jistě by neodmítli. A to je též odpověď na otázky, jež si kladl Halas v životě a jež vyslovoval s takovou naléhavostí ve svém básnickém díle.

(Nový život 11/91)

REFLEX

Nejčtenější 60-ti stránkový týdeník,
který nepoučuje, nýbrž informuje.

**\$34.80 (pers. /bus. cheque or M/O) Vám zaplatí
předplatné dvanácti REFLEXŮ
(air mail from Prague & tax incl.)
& časopis Křížovky zdarma.**

**ČSReflex
1652 Mountbatten Pl.
Victoria, B.C., Canada V8S 5J9**

**Srdečně Vás zveme
do nové krajanské restaurace
Mc COOK BOHEMIAN-AMERICAN
FAMILY RESTAURANT
(8300 Joliet Road in Mc Cook, Il.)**

Otevřeno denně 7 dní v týdnu
od 11 hod. dopol. do 8 hod. večer.

V pátek a v sobotu dokonce do 9 hodin večer.
Všechny české a slovenské speciality.
Na požádání - „specials“ z celé Evropy.
Ceny jídel od \$ 3.95 výše - podle výběru.
Ke každé večeři je sklenice domácího
či evropského vína zdarma.
Majitel: Louis ŠKORVÁNEK
tel: 442-0836

Těšíme se na Vaši návštěvu.
Rádi Vás obsloužíme k Vaší spokojenosti.
Přiveďte sebou své přátele.

**Máme velký výběr importovaného zboží
z Československa a jiných evropských zemí**

„říst“álové sklo, keramiku, granátové šperky, panenky,
kuchyňské potřeby, koření, bylinky, cukrovinky, šátky na
hlavu, pentle na kroje, kapesníky, české knihy, rekordy
a kazety, slovníky a učebnice.
Sweatshirts a T-shirts s českým znakem, české a americké
vlajky a špendlíky.

Blahopřání v řeči české, slovenské, anglické, polské,
německé a italské.
Zboží je možno koupit na kredit karty VISA a Master Card.

Přijďte, rádi Vás obsloužíme!
Máme nové katalogy na knihy, rekordy, kazety,
video a léčivé bylinky, vyžádejte si je!

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Road • Berwyn, IL 60402

☎ (708) 484-3459

Obchodní hodiny
Pondělí - pátek 9:30 ráno do 6:00 večer
V sobotu od 9:00 ráno do 6:00 večer
V neděli zavřeno

Zlevněné zimní lety

Praha	\$ 695.00	Mnichov	\$ 602.00
Frankfurt	\$ 570.00	Videň	\$ 650.00

Přijímáme již rezervace na přímé lety Čs. Aerolinii
Chicago-Praha-Bratislava,

Lety zahájeny od 4. května do 17. června
jsou za speciální cenu \$599.00. Po 17. červnu za \$886.00.

Pro zimní dovolenou máme mimořádně levné zájezdy
na Hawaické ostrovy, do Mexika, na Jamajku a Floridu.
Lodní zájezdy (Cruises) za veliké slevy.

Zavolejte a nebo napište o podrobné informace.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Telefon: ☎ (708) 749-1333

Fax: 708-749-1350

Hovory jihoafrické

Jindřich Štikarovský

Dnes ráno skončila stávka. Trvala dva dny a stála Jižní Afriku miliony. Stála též 22 lidských životů, ale lidský život v „nové Jižní Africe“ neznamená mnoho. Každý týden, zejména o weekendech, rachotí dávky z ruských samopalů a padají další mrtví. Je to jistě strašné, ty každodenní bilance v novinách, v nichž jsou oběti sečteny a identifikovány, padesát až šedesát pokříd, ale strašnější je, že se tyhle zprávy pomalu a jistě stěhují z prvních stránek kamsi dozadu, půlstovka mrtvol prošípaných sovetskými „stopovkami“ přestává být morbidní sensací a začíná se stávat denní rutinou.

Zvyknout lze všemu a Jižní Afrika si zvyká, docela klidně a překvapivě rychle. Na stále rostoucí ceny prakticky všeho, na děsivě narůstající houfy nezaměstnaných, na nekontrolovatelnou zločinnost, ze kterou si policie neví rady, protože zatímco na jednom místě provádí zákrok, na deseti jiných půl tuctu bankovních úředníků sleduje vyžděšeně eratický pohyb hlavně brokovnice, jejíž majitel je nevyzpytatelný. Neboť loupežnická pravidla z amerických videokrávků v Jižní Africe neplatí. Myšlenkové pochody kudmatého gun-mana jsou spontánní, nepředvídatelné a beze vší logiky. Pravidlo „peníze nebo život“ nemá též místa v africkém scénáři, takže zelinář z nedalekého městečka Albertonu je nejprve provrtán čtyřmi projektily ráže 7.62 mm a leprve potom je otevřena kasa. V ní se najde 43.00 randů, což je celé bohatství stydnoucího hokynáře, nepočítáme-li ovšem několik pytlů brambor, pár bedniček jablí a košík právě dozravlých jahod.

Ani relativní bezpečí umně zadrátovaného domova, který se, jak čas plyne, mění pozvolna v zabarikádovaný objekt či penální soudisko, nepřináší kýžený pocit klidu a bezstarostného rodinného žití.

Tuto skutečnost poznal jistý občan Steyn z Kempton Parku, jenž si před čtrnácti dny

v sobotu zasedl k televizi, místo aby naládoval a patroloval kolem baráku.

Bylo půl druhé odpoledne a vysílal se sportovní přenos z rugbyového zápasu Natal versus Severní Transvaal. A právě když útočná řada Transvaalu prorážela obranu Natalu, uslyšel Jacobus za zády podezřelý zvuk. Když se otočil, koukal do hlavně automatické pistole. Proti pistolí a třem chlapům se toho moc nenadělá. Nechal se tedy svázat a zamknout do skříně. A pak přišla na řadu paní Steynová. Tu, polomrtvou strachy, dovlekli ze zahrady do domu, kde jim vydala klíč od sejfu. Našli, co očekávali. Nějaké peníze, rodinné šperky a taky pistolí. Měli tedy, co chtěli, mohli odejít. Mohli dokonce paní Steynovou svázat. Uručenou telefonní šňůrou, jak káže lupičský rit. Místo toho ji však ušlechtili půlku hlavy. Rodinnou pětačtyřicítku pana Steyna...

Jaký byl důvod této naprosto zbytečné slachty? Ta ženská jim nekladla žádný odpor a paralysována strachem dělala vše, co řekli. Odpověď neexistuje. A pakliže existuje a já ji teď zveřejním, budu nařčen z rasismu. Neboť miliony lidí po celém širém světě doposud věří, že černocho je stejný jako běloch, že stejně myslí, stejně žije a stejně reaguje. Vím svoje a vůbec mi nevadí, budou-li si to myslet dál.

Mnoho lidí též věří, že odstraněním „apartheidu“ vypukne v Jižní Africe ráj na zemi. Budou zrušeny sankce a kdekdo se přerazí, aby do Jižní Afriky investoval. Věřit tomu i mnozí Jihoafričané, kterým to nechci brát, protože i těm chudákům už nezbyvá nic než ta jejich víra. Jaká je však skutečnost?

Ještě nenastoupila černošská vláda, ještě nedošlo k všeobecným volbám „jeden muž, jeden hlas“ a je zřejmé, že neexistuje moc, která by přivedla černošské politiky ke společnému konferenčnímu stolu. Na obrazovkách televizorů se dušují, že jsou připraveni a ochotni jednat, ve skutečnosti

však jednat nechťejí. Ještě žádný černocho nebyl ochoten ke kompromisu, pokud k němu nebyl donucen. Bez kompromisů to však v „nové Jižní Africe“ půjde velmi těžko. Takže dilema jako hrom, hned na první krok, a ten ještě nebyl udělán.

Mezitím čas nezdědčitelně utíká a toužebně očekávané investice nepřicházejí. Před několika týdny Japonsko zrušilo hospodářské sankce. A před několika dny USA povolily obnovení přístávacích práv Jihoafrickým aeroliniím. Též na sportovním poli se otepilo směrem z Indie. Jihoafrický kriketový tým změní po více než jedné dekádě své síly se svým tradičním protivníkem. SA-televíze slíbila národu, že každá minuta historického turné bude vysílána. *Panem et circenses*, mnoho povyku pro nic? Trošku nahořklé chutná těch pár laciných cukrátek, která svět Jižní Afriky skoupě odsypává. Ne, nevědění být nechceme, ale každý přece ví, že tohle Jižní Africe nepomůže. Co potřebujeme, jsou peníze. Zahraniční kapitál, který opět otevře vrata továren a dá práci statisícům. Který rozumný investor však bude riskovat vlázet dobré peníze do země, ve které se denně lidé navzájem zabíjejí, kde černé odbohy si už pomalu dělají co se jim zlíbí a jejíž perspektivní politikové a vůdci otevřeně proklamují nástup socialismu, program znárodnování a otevřenou nevlídi garantovat finanční závazky, dané předcházejícím režimem?

Odpověď bude jednoznačná. Ale kde to všechno mělo svůj počátek? Kdo tlačil Jižní Afriku po celá desetiletí, morálně, ekonomicky i psychologicky, aby vypustila džina, se kterým si pak nikdo nebude vědět rady? V jednom měl prezident De Klerk pravdu, když prohlásil, že v případě Jižní Afriky není již cesty zpátky. Opravdu není. Jižní Afrika si podřezala svou větev a teď visí za kšandy ve vzduchu. Kdy se utrhne poslední knoflík, je pouze otázka času.

I Československo se připojilo k zemím, které napřáhly ruku ke stisku. Bude-li stisk

srdečný a přátelský, či pouhá racionální kalkulace vzájemných hospodářských výhod, na to odpoví čas.

Nutno přiznat, že nás, Čechy a Slováky, Jihoafričané, trápila jistá pomalost a snad i nepružnost československé strany, které to trvalo skoro rok a půl k otevření konsultu nebo aspoň obchodní mise. Maďaři, a zejména Poláci, se chopili příležitosti okamžitě a jak je známo, přišli do Jižní Afriky s výrobky, které sem československý průmysl dodával už před půl stoletím. Není však nic ztraceno a dokážeme-li se příslušně zmitat, značka Made in Czechoslovakia se znovu, po velmi dlouhých letech, objeví za výklady jihoafrických obchodů. Lze jenom doufat, že se toho dočkáme co nejdříve a že jak jihoafrické obchody tak i krásné jméno „Českoslovakia“ se nestanou historií.

Ještě na konec bych chtěl dokumentovat, že i československé „zamíni“ dokáže přeskóčit dva schody najednou. Minulý týden, 29. října, přijel do Jižní Afriky na oficiální návštěvu ministr zahraničí Jiří Dienstbier, který kromě jiných diplomatických dohod a smluv s vládou JAR měl v programu otevření generálního konsultátu ČSFR. Přijel otevřít konsulat a otevřel *vyslanec*! Pochopitelně i v Praze budou Jihoafričané vyměňovat tabulku na svém dosavadním konsultátu a myslím, že je tak dobře a jen aby to dlouho vydrželo.

Dopisují poslední řádky a koukám na větrák, jak marně zápásá s listopadovým větrem. Je skoro 30°, nad nulou pochopitelně, a na schodech protěží městské radnice se povalují černoši. A kolem nich pohozené papíry, plechovky od Coca-coly a jiné svinstvo. V 08.00 se zametalo. Ted je půl dvanácté. A těch černocho je přesně devět. Jsou to univerzitní studenti a přišou dnes v hale radnice závěrečné zkoušky. Za několik let z nich budou doktoři, politici, učitelé. Povedou Jižní Afriku k lepším zítřkům a zároveň z ní udělají smeták. Což bude opravdu škoda. Ale s tím už nikdo nic nepořídí.

Johannesburg, 7. listopadu 1991.

Hodláte trávit letošní zimu na Floridě?

K okamžitému pronajmutí na celou dobu Vašeho pobytu mám prostorný sezonní byt ve velkém domě s veškerým zařízením a pohodlím: soukromé koupaliště a tenisový kurt (clay court) deset minut od mořské pláže, 50 mil od města North Miami. Měsíční nájem: \$975.00. Vojete kdykoliv (407)496-4186.

CHRONICKÁ ZÁCPA

Působí zlobně na Vaše psychické a fyzické zdraví. V upřímné snaze Vám pomoci, nabízím vynikající osvědčený recept na jednoměsíční kúru, která současně zregeneruje Vaši střevní sliznici. Za \$2.00 začle:

J. NIEMETCOVÁ
Janáčkovo nábřeží 55/140
150 00 PRAHA 5
Czechoslovakia

HOTEL VIATOR

Radlická 113, Praha 5-Jinonice 158 00
Tel. (02) 522141 recepce linka 604

PROVOZOVATEL

Reservace ubytování — Christiana a. s.
Legerova 39 — Praha 2, Nové Město
120 00 tel. (02) 292351 - linka 225 a 228

NABÍZÍME:

- ubytovací kapacita 120 lůžek s následujícími možnostmi:
- jedno nebo dvoulůžkové pokoje se samostatným sociálním zařízením
- ubytovací jednotky s jednolůžkovými pokoji se sociálním zařízením
- na přání možnost podávání snídaně
- odpoledních a večerních hodinách v provozu minibus
- přijatelné ceny
- výhodné dopravní spojení metrem trasa B

(ze stanice Můstek na Václavském náměstí do stanice Nové Butovice max. 15 min.)

SEZNÁMENÍ

Vdova po lékaři, hledá touto cestou kamaráda (manžela) do 80 let.
Značka: „Bez závazků“
Píště: M. Verlotta
9 S 555 Allison Ct.
Hinsdale, IL 60521

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, IL. - 2414 S. 61st. Ave.

ČESKO-ANGLICKÝ SLOVNÍK IDIOMŮ

a ustálených rčení obrazných, metaforických a lidových

O potřebě dvoujazyčného slovníku české idiomatiky a frazeologie není třeba mnoho slov. Dosud jsme jej v naší lingvistické literatuře

bolestně postrádali. Je to první dílo tohoto druhu a zejména pro emigranty je důležité přímo existenčně - pomůže zapojit se dříve do společenského života a překonat pocit izolace a odcizení, vznikající v důsledku nedostatečné znalosti jazyka. Prof. Dr. V. M. Fic

Z předmluvy prof. Dr. Měšťana: „...v praktické výuce jazyka se „slovička“ stále více ztrácejí z jazykových kursů... místo jednolitých výrazů se učí z paměti ustáleným rčením... Bez idiomatických slovníků je ovšem takový proces nemožný.“

Z dopisu čtenáře: „...předem děkuji za zaslání slovníku česko-anglických idiomů... Váš slovník je velmi praktická práce. Jsem přesvědčen, že bude v budoucnu citován mnoha autory anglicko-českých a česko-anglických slovníků. Že takový slovník vznikl v emigraci, je o to úžasnější. Vřelé díky za Vaši obětavou práci. Huben Bukáč.“

Cena slovníku je 41.00 CA dolarů, v USA 40.00 dolarů US, včetně poštovného. Knihu obdržíte obratem po zaslání money order na adresu: Břetislav Kroulík, 30 Teesdale Place # 2008, Scarborough, Ontario, Canada M1L 1L2

Doporučte Hlas národa svým přátelům a známým

V krupobití

Josef Kolářek

Až někdy usyknou, mám-li užít v nějaké věti (a ta hrůza, stane-li se mi to při homilii!) výrazy »mír, budovat, zářný, vítězný« či »na věčné časy«. Za plotem či berlínskou zdí toho posledního *epitheton constans* aspoň vyčuhuje posměvůvek dovětku »ale ani o vteřinu déle! Je to horší než svedená alergie, jež mi kazí náladu při poslechu lahodné češtiny a vnitřně se vztekám na původce toho jazykového smogu z oblasti nejvšednějšího světového názoru.

28. září, na svátek sv. Václava, se sešli na Velehrad bývalí studenti tamního jezuitského gymnasia, asi »50 postarších dorostenců«, ověřených šedinami, šrámy a jizvami i roky strávenými v komunistických věznicích, tu a tam se někdo mohl pochlubit nějakým titulem. Mnohdy pro to stačila ta kádrová kačka »odchovanec jezuitů«. Byl to sjezd? Vzpomínka na halas velkohubé propagandy kolem sjezdů strany mi otvírala kudlu v kapse. Byla to sešlost? Leckterý z účastníků, kypící plány a energií, by mi mohl vytknout ironii. Byla to slezina? To příliš zavání trampskou hantýrkou. Setkání je zas příliš letmé, tak někde na ulici či na recepci, ale oni rokovali celý den. O čem? Na pomaturitních srazích po 25 – 50 letech se popíjí »moravská viska« či vínečka obě, nebo se jen usrkuje káva a »dýchá se na dušičku«. Čím se pozvedlo tohle jednání padesáti ne zrovna mladých pánů nad běžný průměr, že je nutno o tom psát?

Setkání bývalých studentů z 28. září je totiž jen dalším článkem sílící myšlenky-projektu, aby se moravský Velehrad stal duchovním centrem východní i západní Evropy, a to nejen symbolicky, nýbrž i fakticky. To znamená vybudovat tam kongresovou halu, knihovnu, studijní středisko, gymnasium atd.

Bezprostředním podnětem tohoto projektu byla návštěva Jana Pavla II. 22. dubna 1990 na Velehradě s oním, naší hrdost napřimujícím ohlášením, že bude vbrzku svolán zvláštní biskupský synod o Evropě.

Čeští, moravští i slovenští biskupové přijali tuto myšlenku-projekt za svou na svém zasedání 12. června a rozhodli ji předložit Radě evropských biskupských konferencí, která má sídlo a sekretariát v St. Gallen ve Švýcarsku. Je nutno ocenit odvahu, že naše země chtějí

soupeřit se Švýcarskem, a to ve jménu sv. Cyrila a Metoděje i tradice velehradských unionistických sjezdů z konce minulého a první půle tohoto století. Znovu se tu vynořuje dynamická postava neuvěřitelně iniciativního olomouckého arcibiskupa dr. Antonína Cyrila Stojana, který obnovil velehradskou myšlenku unionismu a byl jejím šifitelem, navzdory všem překážkám.

V červenci se postavila za uskutečnění tohoto projektu i vláda České republiky a jiskra nadšení přeskočila i do městské rady Uherského Hradiště. Nezdůstává jen v krásných řečích a planých slibů. Uherskohradištský starosta ing. Palacký udělal první kroky ke konkrétnímu projektu, shánějí se odborníci i prostředky.

Novým olejem do toho ohýnku bylo jmenování (19.9.) pražského arcibiskupa dr. Miloslava Vlků zvláštním tajemníkem chystaného mimořádného biskupského synodu o Evropě, který má být zahájen – *Deo dante adiuvante!* – 28. listopadu v Římě. Ve jmenování hlavního relátora kardinála římského vikáře Kamila Ruiniho a druhého zvláštního sekretáře mohučského biskupa dr. Karla Lehmannna jsem vystopoval záměr slovanského papeže naznačit pro novou evangelizaci Evropy dávný trojúhelník prvních apoštolů země našeho světadílu – Řím, Mohuč, Praha. Když jsem se krátce po jmenování ptal pražského arcibiskupa Vlků na tento symbol nové evangelizace Evropy, zaštlul se diplomatickým: „Na to asi nikdo nepomyslel, kromě...“, ale pak uvedl historické opěrné body: „Sv. Vojtěchu udělil biskupské svěcení ve Veroně právě mohučský arcibiskup Willigis, a to 29. června 983. Pražské biskupství bylo od svého vzniku 973 do 1344 jurisdikčně podřízeno mohučskému metropolitovi. A s nynějším mohučským pastýřem jsme dobří přátelé.“

Svědčí o tom i jiná událost (moc váhám užít výrazu »významná«, ale ona to opravdu nebyla žádná maličkost!). Pražský arcibiskup byl 17. září 1991 hlavním řečníkem na »St. Michaelisempfang« v Bonnu. Sešlo se tam přes 700 politiků a osobností – prostě špička kulturního, hospodářského i církevního života, včetně kancléře Helmuta Kohla a presidenta Weizsäckera. Dr. Miloslav Vlk, v jehož pozvání »něl prsty mohučský biskup Lehmann“, mohl před tímto kvalifikovaným posluchačstvem hovořit o tom, jak »u nás všechny komunistické omyly byly povýšeny na životní styl, s monopolem na vedení společnosti ke slíbenému ráji, s monopolem na

kulturu, na všechny sdělovací prostředky, s monopolem na pravdu“. A na problémech nynějšího vývoje v naší zemi ukazoval, že komunistické ničení života jak jednotlivců, tak celé společnosti, nezasáhlo jen hmotnou, hospodářskou a strukturální oblast, ale zvláště srdce, nitro člověka.

Nyní jsou oba tyto dobří přátelé, dr. Vlk a dr. Lehmann, spolubratři v biskupské službě, nadto spojeni dávnou tradicí i pastoračním dynamismem konce 20. století, v ohnisku dění či prostěji v kormidlu zvláštního biskupského synodu o Evropě. Už jsem chtěl citovat některou z osmnácti otázek, jež mapují minulost a přítomnost a naznačují, čeho by se měly týkat plány do budoucna, když... když na mne padl neodbytný spleen, přiboudlá chandra, okypitá nechuť.

A nedivte se! Žiji v krupobití kongresů, symposií, kulatých stolů, setkání, kolokvií, slezin, sešlostí, sjezdů, sletů i srazů. Odevšad se na mne valí záplava slov, dokumentů, prohlášení, výzev, dekrétů či usnesení. Vůbec se nedivím některým biskupům, kteří si přejí, aby i jednotlivá zasedání biskupského synodu měla delší časové odstupy. Namítají, že ani nestačí přečíst, natožpak prostudovat a pastoračně uplatnit výsledky jednoho synodu a už se rozjždí příprava na další. Laviny dokumentů a záplava slov, že mnoho nenapraví a věci samé uškodí. A tu hrozí vypuknout – Mimořádné shromáždění biskupského synodu a já nějak podezřele jásám. Je to jen proto, že byl vyhlášen Janem Pavlem II. na Velehradě, že jeho svolání vyvolaly převraty a návrat svobody do země v naší části Evropy?

Hned mi ale jakýsi šotek posměvůvek strouhá mrkvičku: „Fůra řečí, zapálený vetchet slávy, stohy popsaného a potuštěného papíru a pro historiky – snad zajímavá drobnost, nic víc, nic málo!“ A moje paměť vytahuje další »špinavé prádlo«. Znáám leckteré profesionální účastníky kongresů, symposií a podobných podniků, kteří vystačí se dvěma či třemi svými přednáškami objezdit pomalu celý svět a cestovat na útraty pořadatelů těch – jak si dost často myslívám – zbytečností. Problémy moderního života vyrůstají jako houby po dešti, šíří se jako epidemie moru, ale všelék, k němuž se nemylně sahá, jsou kongresy, symposia, sjezdy atd. A výsledky? Na ty stačí mávnutí rukou.

V tom sířím přítomný pocit marnosti se však začaly zažít divné plaménky. Jeden od druhého.

Primas luterské církve ve Švédsku měl ná-

pad. Blížilo se 600. výročí svatořečení Brigity Švédké; kanonizační bula Bonifáce IX. „Ab origini Mundi“ má datum 7. října 1391. Jak oslavit tuto velkou dceru Švédska, aby to nebyl onen příslovečný »zapálený vetchet slámy«? Arcibiskup z Uppsaly, dr. Bertil Werkström, se světil se svým nápadem náramně podnikavé abatyši brigitinek, Matce Tekle Famighetti. Ta nelenila a přednesla Janu Pavlu II., jak by mohlo poselství této světice ze 14. století, matky osmi dětí, milující a milované manželky Ulfa Gudmarsona, mystičky z dalekého severu a zakladatelky kontemplativního, dodnes velmi živého řádu, oslovit současného člověka: uspořádat studijní kongres, vykonat ekumenickou bohoslužbu slova v basilice sv. Petra a zakončit papežskou mší na piazza Farnese, před klášteřem, kde sv. Brigita žila posledních 24 let svého života.

A tak jsme byli 5. října svědky mimořádné události. Luterští arcibiskupové primasové Švédska (Werkström), Finska (J. Vikström) a Norska (A. Aarflot) se společně modlili s Petrovým nástupcem nešpory v basilice sv. Petra. Jednu lekcí četla v téže basilice švédská královna Sylvie, jinou modlitbu přednášela manželka polského presidenta Danuta, a to před zaplněnou basilikou, před očima švédského krále Gustava, italského presidenta Cossiga a desítek dalších osobností ze Skandinávie, Polska, Německa, Itálie. Mám dojem, že nepřehánějí ti, kteří mluví o mimořádně úspěšném a nebylém přiblížení odloučených křesťanů, o milových krocích na cestě k jednotě, a to navzdory dalšímu kongresu. Uzávěrka ho svou přednáškou o »poselství sv. Brigity současným lidem, kteří mají odpovědnost v církevním, politickém a sociálním životě“ sám italský ministerský předseda Giulio Andreotti. A ten je všeobecně považován za velmi inteligentního politika (a to už je co říci!) v Itálii, který má nos pro důležité věci, kam se obrací vší.

Že by i to svatováclavské setkání bývalých studentů velehradského gymnasia patřilo mezi ně? A že by ona myšlenka-projekt vytvořit z moravského Velehradu skutečné duchovní centrum východní a západní Evropy měla podobný náboj, jako nápad primase luterské církve ve Švédsku?

Svatá Brigita Švédská, která tak úchvatně vstoupila do těchto dní, nám klade na srdce či vrývá do paměti, jak na to, aby se touha, přání, sen či plány staly skutečností: „Pane, ukaž mi svou cestu a dej mi, abych po ní šla s radostí.“ Řím, 7. října 1991 ...

Poděkování a blahopřání br. Josefu KOCÁBOVI z Clevelandu

32 roků být sekretářem naší „Karlínské síně“ v Clevelandu, organizovat všechny každotýdenní karlínské podniky, vystavět po vyhoření nový podnik, zadlužit se a při skromných příspěvcích našich členů, nepřijít o trpělivost to přece je veliký výkon!

Tím větší je náš závazný dík Tobě a vděčnost za to, co jsi v Clevelandu pro naši čs. vzájemnost svou křesťanskou dobročinnost a laskavost za ta dlouhá léta vykonal.

„Pán Bůh zaplat!“ a pomáhej Ti dál.

Vděčně Tvoji

Zdeněk a Evelyn Pražákoví
se všemi krajany a členy Karlína

Blahopřání k povýšení

Našemu bratru legionáři
z II. a III. Čs. odboje
Josefu Tomanu-Tománkovi
z New Yorku,

srdečně blahopřejeme k jeho vojenskému povýšení
na podplukovníka v záloze
ministrem obrany v Praze.
Českoslovenští legionáři
ve vlasti i v zahraničí

moldau restaurant

czech - american cooking

9310 W. OGDEN AVENUE
BROOKFIELD, ILLINOIS 60513

708 - 485 - 8717

Open Daily

11 A.M. - 9 P.M.

Closed Wednesday

MARKETA VANECEK

Šťastný a spokojený rok 1992 všem
přátelům, známým, obětavým národním
spolupracovníkům a všem lidem dobré vůle
přeje

Dr. Leopold Rozbořil
předseda
Československé národní rady americké
s rodinou

Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým

Fr. B. Vaněk

NA KRÁSNÉ SAMOTĚ

(Pokračování z min. čísla)

LIII

ZAHÁLKA SE LOUČÍ S KŘEMEŠNÍKEM

Křemešník začal skládat novou, bolestnou píseň.

Okresní školní rada psala všem přesloužilým učitelům, že se mladí vrátili z vojny, že chtějí chléb a že je třeba jim ustoupit.

A takové psaní dostal do rukou také řídící učitel Josef Zahálka. Nedal je nikomu přečíst a jenom nad ním sklonil hlavu, stříbrnými nitkami už hodně prokvetlou a podepřel ji dlaněmi...

Tou hlavou se mu míhalo čtyřicet let, v kterých srůstal s Křemešníkem jako strom s půdou, hloub a hloub... Křísil ty vzpomínky jednu za druhou, vyhrabával je z popela. Byly radostné jako vtělené mládí, nevinné jako jehňátka, bílé jako věčný den...

V tom zanaříkal hluboce mezi kostelem a školou vítr, jako by teskně zazpíval: De profundis...

„Tak už jsem doučil... Už jsem dohrál, dodudal...“ zašeptal a pokyvoval hlavou.

Zahálka se dovedl zaradovat z každé maličkosti, kterou mu život — a třeba denně — na dlaň podával, dovedl ji labužnický dosyta vychutnat. Byl to rutinovaný ciselér, který rád roztepal zrno zlata, vyhnětl do roztomilé, vždycky specificky své formy.

Ale v jeho duši nepopraskaly struny, do nichž ráda sahá bolest svými kostnatými prsty. Tuto bolest, byť sebepruďší, dovedl však usměrnit a dravé povodni vykázat břehy, z kterých nesměla vystoupit, aby nezpustošila záhony květin a nevyvrátila stromy, ověšené zrajícími plody.

Čtyřicet let věděl, že se blíží chvíle, kdy tu zavře školní dveře naposled a kdy se rozloučí s Křemešníkem; není tu místa, kam by na své stáří hlavu položil...

„Nejteplejší místečko je rodné hnízdečko,“ říkal si, těšil se na Pelhřimov.

Ale cesta jeho života naposled zabočila náhle docela jinam, kam si nepomyslel.

Doktor Mladý odvedl si jeho starší dcerušku od oltáře do Prahy, kam nyní zvala tatínka.

„Já že do Prahy? Medvěd aby šel tancovat na led?“ smál se srdečně Zahálka.

„S námi se budeš těšit, hrát si s Mírečkem. Omládneš s vnoučetem!“ žadonila dcera.

„Z lesa přesadit strom na dláždění?“ bránil se dál.

Ale paní řídící byla také pro Prahu, děti se přimlouvaly — až si jednou tatínka odvezly, má se podívat na byt, který pro něj najaly.

„Hejnovka, nízký, jednopatrový domek, o němž se i Jirásek zmiňuje,

postavil se na bok příkré, skoro holé stráně velkoměsta, lákal nového nájemníka svou zdánlivou samotou. A tak tu dětem přislíbil, že se sem nastěhuje.

Sotva se však vrátil domů, chodil často zamyšlen.

„Nebudu v těle velkoměsta cizorodým tělesem? Nebudu jím tam políben? Nebudu třískou, kterou hravě strhne proud jiného života? Neztratím tam pevný lod pod sebou, nezakolísám a v tom kolísání nezřívím tam svoji páteř? Nerozpoltím se?“

Reje takových otázek lzučely kolem staré hlavy jako podrážděné včelky, když mu z úlu vylétaly; taková obava mu uléhala někdy jako noční můra na prsa.

Skládal pomalu nábytek, ale leckdy ho napadlo, zda si nechlystá prkna na rakev.

Doktor Mladý věděl, jak se bude těžce loučit, a proto si pro něho sám přijel, aby mu stěhování usnadnil.

Než Zahálka vyšel ze školy naposled, zaskočil si do první třídy, malé, stísněné, dnes nadmíru smutné. Chtěl si do duše vtisknout obrázek tohoto kamenitého, ale úrodného polička, které tu po čtyřicet let osíval...

Potom si tajně vyběhl ven, aby se rozloučil s celým Křemešníkem.

Sešel dolů klikatou, kamenitou cestou ke studánce, která si zasadila na čelo Bílkův relief křtu Páně v řece Jordáně. Zdálo se mu, že ta lesní svatyně v té chvíli děkuje za příchyllost, se kterou vykoupal v její vodičce všechny své děti ještě po křtu svatém, doma si ji vždy uchovával uzátkovanou, přece po letech ještě nezkaženou.

Když ji dal sbohem, zvala ho blízká poustevna. Zašel tam, ale zdálo se mu, že ho varuje z ní výstražným gestem Ezechiela proroka poustevník Mrňávek, jako by vstal ze staletého hrobu: „Proč opouštíš místo svatého klidu, pokoje? Proč jdeš hledat spokojenost ve zdech hříšného Babylonu?“

Zachvěl se, rychle obrátil. Před ním se zabělala cesta k myslivně. Na starého fořta Musela, kamaráda, si vzpomněl a křížek nakreslil ve vzduchu k pelhřimovskému hřbitovu.

Kolem Foerstrových obrazů Křížové cesty se ploužil nahoru; každá kaplička mu děkovala, že na ni snášel kolikrát i písek a kámen, když ji stavěl otec duchovní.

Najednou mu hlavou kmitla otázka, která se nedala odehnat. U druhého zastavení to bylo: „Neheřeš si také ty těžký kříž na sebe?“

Třetí zastavení jako by se ho ptalo: „Nehudeš padati také ty nyní pod křížem života?“

Nyní mu páté zastavilo kroky: „Najdeš také ty tam svého Šimona Cyrenského, který by ti tvůj těžký kříž poponesl?“

„Křížová cesta má čtrnáct zastavení — kolik jich čeká na tebe?“ ptal se sám sebe, když stál dlouho zamyšlen u posledního — hrobu ve skále vytesaného, s Bílkovým tělem Ukřižovaného.

Vystoupil k zadnímu traktu kostela, zahleděl se k Svidniku, Choustníku, vzpomněl si, kolikrát zde rozmarně zazpíval snoubencům:

*Na vršku za městem, spatříš tam hrob,
kdo koho miluješ, slzou ho ztrop —*

A nyní ke skále, ranními mlhami právě umyté, k vyhlídce, otvírala se tu dnes do dálek jako velká naděje.

Chvíle, v níž mluví jen srdce — — —

Nikdy se mu nezdála Českomoravská vysočina tak plná krásy, kouzla jako dnes, když se s ní přišel rozloučit, ač se jí tisíckrát díval v tvář. Ani tehdy nebyla tak slavnostně přestrojena, když kníže české poesie Otakar Březina ssál tu krásu do své duše po celé hodiny beze slov.

Byla zalita roztaveným zlatem slunce. Na jejím zářivém šatě se třpytilo tisíce polí a poliček jako různobarevných drahokamů, byla lemována sametovým pásem luk a protkána cestami jako stříbrnými stužkami. Oba kladinské rybníky pily proudy slunečních paprsků, svítily jakoby dvě veliké, teskné oči, tíše slzící. V dálce poletovaly ještě mlhy. Zdály se jako šlechtičny, hloudiví kolem hradů Lipnice a Orlíka se svými tajemnými zkazkami, které tu Zahálka probouzel.

Ale tam, u Stražiště, není ten temný závoj strahovských lesů smutečným závojem, obtočeným dnes kolem hlavy té naší krasavice?

Nechť! Ten smutek jí věru krásy neubere, spíše přidává tajemného půvabu.

Krása smutku zářila tu v celé své podmanivosti. Krása nepochopená, nevymalovaná, nezbádněná — — —

(Pokračování přístě)

Jak to, že tak snadno?

Slon je živočich, savec, čtvernožec, tlustokožec a býložravec a... SLON je zkratka označující první soukromé Sociologické Nakladatelství v Praze. A jedním z prvních vydavatelských činů je knížka brněnského sociologa Ivo Možného s dlouhým názvem Proč tak snadno... a s podtitulem Některé rodinné důvody sametové revoluce. Obávám se, že touto knihou „šlápne“ nakladatelství — jako ten příslovcečný slon do porcelánu — dosti hrubě do našich tvořících se představ o sobě samých.

Na rozdíl od politologů, historiků a většiny žurnalistů Ivo Možný odpoví na otázku v názvu vysloveně nehlédá v mafiích, v StB, ve spiknutí Adamců a Štrogalů proti Jakešům a naopak, ba ani nehlédá vysvětlení v mezinárodní situaci. Ukazuje — a v tom je právě ta „slovní neomalenost“ —, v čem totalitní režim vyhovoval skoro všem, proč jsme to tak dlouho snášeli, jak jsme na režimu výhodně participovali a proč nám nakonec bude chybět.

Autor, jako sociolog zabývající se po celá léta problematikou rodiny, vědomě zužuje svá vysvětlení na bázi rodiny a rodinných sítí, vztahů a klanů.

Po sociologickém vysvětlení funkcionálního a institucionálního přístupu k postavení rodiny za socialismus Ivo Možný rozvíjí a na příklad dokazuje, jak rodina — jako sociální skupina — úspěšně „kolonizovala“ socialistický stát, jak rodiny praktikovaly vlastně bezpeněžní výměnu služeb, zboží a využily zdrojů z druhé ekonomiky. A zatímco režim i riziko nesl stát, čistý zisk odebíraly rodiny a rodinné klany. Tím ale Ivo Možný nemyslí jenom „partajní nomenklaturní kádry“, ale i rodiny obyčejných smílníků, jejichž členové úspěšně obsazovali pozice ve stavebních, pohostinstvích, v obchodech s úzkoprofilovým zbožím a všude měli své kontakty, příbuzné či alespoň známé, jim opět (zpětně?) zavázané lidi. Socialistický stát „chudí“, a rodiny vzkvétaly.

Proč tedy došlo k demonstracím a k odporu? Disidentů, nekonformních spisovatelů a novinářů bylo jen pár stovek; ti ta náměstí nenaplnili. Navíc „normální rodiny“, dle autora knížky „úspěšně redistribující státní majetek“, nešly za disidenty. Považovaly je za jakési výstředníky, podiviny, idealisty, kteří dostatečně nemyslí na

svou rodinu a kteří, upřímně vzato, také žijí z ideologie... Obyčejné rodiny věděly, že disidenti mají pravdu, ale nevěděly, zda je to také jejich pravda“, píše Ivo Možný a zdůrazňuje, že eseje o pravdě, svobodě a právu by samy o sobě na převrat nestačily. Rodinné sítě sice docela dobře fungovaly, avšak lidem vadilo, že k získání věcí nestačí pouze peníze, ale jsou pro to nutné především sociální kontakty a známosti, neboli tzv. sociální kapitál. Navíc se člověk nemohl ani svým bohatstvím pochlubit, manifestovat svůj přepych, což zvláště vadilo mladší a nejmadší generaci Jakešova režimu. I proto mnoho dětí z prominentních, nomenklaturních rodin utíkalo za hranice.

V socialismu posledních patnácti či dvaceti let existovala jakási archaická ekonomika, vázaná na služby a protislužby, v níž peníze neměly adekvátní hodnotu a funkci. Ivo Možný v této části svého sociologického eseje vychází z francouzského sociologa Pierra Bourdieua, který reálnému socialismu podobnou ekonomiku popisuje na podkladě analýzy života polopouštního kmene Kabyľů někde v Alžírsku. Členové tohoto kmene místo peněz a směny hodnot a zboží si vzájemně předávali dary a dary opět opláceli a ekonomiku ritualizovali, takže si skoro všichni byli vzájemně různě zavázáni. Podle Ivo Možného postupovaly rodinné klany podobně. Vzájemné služby, neoficiální závazky, protislužba či revanš nebyly zaznamenávány a jejich nesplnění se nedalo právně stíhat, ale tento postup se očekával, předpokládalo. Platilo to v ekonomii, platilo to i v politice. Mít kontakty a být zařazen v předivu mocensko-stranických sítí a dodržovat všechny ty nepsané stranicko-socialistické rituály bylo mnohdy důležitější než

mít peníze. Současné ale tyto rituály ekonomiku zdržovaly, nebyly vždy jisté (například, když se stranický funkcionář znelíbil) a člověka pokořovaly. Všichni včetně elity KSČ byli pak na sebe až nechutně úzce vázáni, a i oni se potřebovali zbavit závislosti na sociálním kapitálu a vztahy převést na bázi ekonomickou. Zvláště to vadilo mladší generaci. Syn ředitele státního podniku nebo stranického funkcionáře, ba předsedy JZD, přestože měl vysoké příjmy, nemohl se podle nich prezentovat na veřejnosti, neboť jinak by na svoji rodinu příliš upozornil. I ti, kteří se měli za socialismu dobře, ba předobře, se chtěli zbavit jha rituálu a sociálního kapitálu převést na kapitál ekonomický, tedy na normální peníze. Dle Ivo Možného toto bylo příčinou, proč se většina lidí, ba i většina členů KSČ chtěla zbavit systému, na kterém sama participovala. Toto bylo příčinou, proč reálný socialismus tak dlouho vydržel. přežíval, i proč se pak najednou a tak snadno zhroutil. Ovšemže pro „náš lid“ a rodiny, které „okupovaly“ stát, tato interpretace nevypadá lichotivě.

Ivo Možný důsledně sleduje svůj interpretační nápad a často uvádí více myšlenek než důkazů. V celku to není lichotivé ani vůči těm, kteří dělali listopadový převrat, ani vůči těm, kdo mlčeli dříve a nyní se „snaží“. Autor je sociolog, nechce být soudcem, kárce ani politikem. Pouze nabízí jiný — svůj — pohled. A je to zajímavý přístup, při němž se dozvíte i mnoho o sociologickém uvažování a sociologických teoriích. A to je další důvod, proč si tuto útlou knížku koupit a přečíst.

J. Šiklová
(LN 24.10.91)

(Ivo Možný: Proč tak snadno.../ Některé rodinné důvody sametové revoluce. Praha. Sociologické nakladatelství 1991. 88 stran).

ROBERT VLACH ATTORNEY AT LAW

Licence pro Illinois, Michigan a Nebrasku

MLUVÍM ČESKY

**VEŠKERÉ PRÁVNICKÉ SLUŽBY
VČETNĚ: PŘÍSTĚHOVALECTVÍ, ROZYODY,
OSOBNÍ ZRANĚNÍ, POSLEDNÍ VŮLE, DAŇOVÉ
ZÁLEŽITOSTI - IRS, DOPRAVNÍ PŘESYPKY,**

**NEMOVITOSTI - prodej, nákup, svěření
Právní poradna zdarma**

Illinois office: 6922 W. Cermak

Berwyn, IL 60402

☎ (708) 795-4400

MICHIGAN office: ☎ (1-616)-983-7100

**Výhradní nositel distribučních práv
většiny českých a slov. filmů
připravuje následující premiéry:**

**SLUNCE, SENO, EROTIKA
SEMAFORSKÝ VIDEOŽURNÁL**

**Každý nový zákazník obdrží ke své objednávce jeden film
podle vlastního výběru za \$ 10,-.
Transfery videokazet z evropských TV signálů do amerického
TV a naopak za neuvěřitelnou cenu \$40,00.
Tento inzerát platí jako kupon na slevu 10% z ceny transferu.
Platí do 31. 3. 1992.**

VIDEO EL CANADA LTD

**583 WILLIAM STR.
LONDON, ONT. N6B 3E8
(519) 434-9939**

FAX (519) 434-8182

MINARIK'S BAKERY

**FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES**

**Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha česky
i anglicky**

● Všechny pekařské a cukrářské výrobky
● Evropské speciality
● „Special Homemade“ cukroví
● Velmi chutné maslové housky a strůdl
**5832 W. Cermak Rd. Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2554**

**ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
5304 FLEET AVENUE**

**BUTTON BOX JAMBOREE
Saturday, January 11, 1992**

**Maple Hts. B.B. - Northern Ohio B.B.
West Park B.B. - Lake Erie B.B.
from 6:00 P.M. - 11:30 P.M.
Donation: \$3.00**

ATLANTIC TRAVEL BUREAU

5454 So. Kedzie Ave. Chicago, IL 606 32

**- zajistíme lázeňské léčení: Piešťany, Karlovy Vary,
Trencanské Teplice, Mariánské lázně.
- vyřizujeme převoz aut do Evropy a Cargo
- vánoční zásilky přes TUXEX**

**TOURS, CRUISES, DOMESTIC AND
INTERNATIONAL FLIGHTS AT LOWEST PRICES**

☎ (312) 436-1353

VOICE OF THE NATION

SPEECH DELIVERED BY DR. GILBERT GHEZ, PROFESSOR OF MANAGEMENT AND ECONOMICS, ON THE OCCASION OF THE CZECHOSLOVAK INDEPENDENCE DAY CELEBRATION HELD AT ROOSEVELT UNIVERSITY ON OCTOBER 28, 1991, IN SUPPORT OF THE SCHOLARS FOR FREEDOM PROGRAM

Mr. Krakora, Goods Friends from Berwyn, Cicero and Riverside:

The Scholars for Freedom Program was developed at Roosevelt University in 1989 to recognize the courage of the students and young people of Czechoslovakia and other Central and Eastern European Countries. These young people aspired for the freedom they had never known, that their fathers and mothers could barely remember, and whose grandparents had for 40 years cherished in silent hope.

We at Roosevelt University believed we could make a difference in the reaffirmation of democratic values and the return to free markets in an open society.

In December 1989, I proposed a motion to the Roosevelt University Senate that would create scholarships specifically for students from Czechoslovakia and other Central and

Eastern European countries. The idea was unanimously endorsed by the Roosevelt University community and a committee was soon created to bring the project to fruition. By the summer of 1990 the program was up, and we selected Petr Leidl from the Prague School of Economics as our first Scholar for Freedom from Czechoslovakia. Petr had been an active participant in the „Velvet Revolution.”

Last August we proudly brought Michal Skorepa as the second Scholar For Freedom from Czechoslovakia. Michal was top student in the Economics Department at Charles University and is part of the new generation of students admitted after reforms at Charles University.

Scholars for Freedom are chosen through national competitions. Our program brings to Chicago the best and the most dedicated to a new Czechoslovakia.

Students come to Roosevelt University to study business and economics for one year, reside in our Herman Crown Central adjacent to the University, take a summer internship to gain practical training at the completion of the year of study. They return home to become the leaders of tomorrow.

Some have asked: “Why not bring ten students rather than one or two?” To them I reply: fine, help us bring ten!

Others have said: “Why help students from Czechoslovakia; we have our own children to attend to?” To them I say: We all have our children to attend to

FIRST LADY BRENDA EDGAR VISITS WITH THE CZECHOSLOVAKIA COMMUNITY

Berwyn, ILL — Illinois First Lady Brenda Edgar recently toured the Czechoslovakian community and visited with a member of business and community leaders.

Veseky Bakery at 6634 West Cermak, was established in 1927 and has been part of the Veseky family-business for four generations. Mrs. Edgar was greeted with flowers.

From left to right are: Brenda Edgar, Jim Veseky, Sr., Alice Veseky and Jim Veseky, Jr.

and the children of the world, especially those that have been oppressed.

The Scholars for Freedom program has received generous support from the Czechoslovak National Council of America, several Rotary clubs, including the Rotary Club of Cicero, the Mid Amerika Federal Savings bank, Scandinavian Airlines System and numerous individuals including Roosevelt University faculty and staff.

We are so delighted that the Czechoslovak-American Congress chose to hold its annual Independence Day Celebration at Roosevelt University this year, in support of Scholars for Freedom.

Thank you, Mr. Krakora.

Many people at Roosevelt University helped make this festivity possible: Ruth Benton, Josette Morel (who graciously

organized the food service) - Marie Kandl, Margaret Coleman, Wheeler Cole, Mike Jaros, Tom Karow, as well as many students helpers.

To emphasize our commitment to reforms in Czechoslovakia and the reaffirmation of democratic values, we organized a book exhibit, to enhance this October 28th festivity. The exhibit: Sources of Czechoslovak Democracy and Culture from Masaryk to Havel, is on display in the Roosevelt University lobby from October 21 to November 4. On loan are important texts and prints from the Czechoslovak National Council of America, Mr. Antony J. Mourek, the Regenstein Library Archives and Special Collections, and the Roosevelt University Murray - Green Li-

brary and Music Library. Anita Haskell used her creative talents to organize the display. Donald Draganski; also helped.

If you care to support the Scholars for Freedom Program, and want students to come next year, please write or call me now. As we approach Christmas, I can think of nothing better than helping the youth of Czechoslovakia get real training and be prepared to lead the path toward a better world.

Thank you,

Gilbert R. Ghez

**Professor of Management and Economics
Chair-Scholars for Freedom Committee**

Roosevelt University
430 S. Michigan Ave.
Chicago, IL 60605
312/341-3828

Contact:

Sheldon Landy, 312-263-5141

Senior Citizens Art Network (SCAN) announces the opening of Later Impressions 1992, a juried art exhibition of works by senior artists, on Monday, January 6, 1992, at the State of Illinois Center, LaSalle & Randolph Streets, Chicago, Illinois. The exhibition, which consists of over 80 works, was selected by a distinguished jury of Martha Ward, Professor, Department of Art, University of Chicago, Alan Leder, Director of Visual Arts Programs, Illinois Arts Council, and Frank V. Carioti, Curator (Independent Art Consultant). The exhibition will run through Thursday, January 30, at the State of Illinois Center and is open to the public Monday through Friday from 8:30 a.m. to 5:00 p.m.

The Senior Citizens Art Network is a not-for-profit organization committed to addressing the needs and concerns of artists age 60 and over.

THE KARLIN CLUB
5304 Fleet Ave., Cleveland, Ohio
Wednesdays at the Karlin Club 7:30
Food Orders 420-2450
Always Dumplings

Jan 1 - No Music
8 - Frank Sinkora Karlin Brass
15 - Ed Potonic
22 - Al Koran German Brass
29 - Lake Erie Button Box
Feb 5 - Lew Hladky Bouncing Czechs
15 - Polkaholics
19 - Joe Beno
26 - Maple Hts. Button Box

WEEKLY:
FREE CMBO ENTERTAINMENT IN KARLIN
HALL every Wednesday at 7:30 p.m.
in Cleveland, Ohio

**FISH LOVERS COME JOIN US AT THE
KARLIN CLUB • 5304 FLEET**

EVERY FRIDAY FROM 11 A.M. TO 8 P.M.
STARTING NOVEMBER 1st FOR

**PAN-FRIED
GOLDEN BROWN
FISH
DINNERS**

CARRY OUT &
TIME ORDERS AVAIL
CALL
341-9867

**Roast Pork or Roast Duck
Sauerkraut - Dumplings
Chicken Paprikash**

LAD'S TAVERN

7705 BROADWAY CLEVELAND, OHIO 44105
CZECH COOKING • TAKE OUT ORDERS • CATERING

KEN HALTUCH ☎ 429-2450